Trabzonspor-Aytemiz Alanyaspor



Ziraat Türkiye Kupası

Ziraat Türkiye Kupası Finali
Atatürk Olimpiyat Stadı
29 Temmuz 2020 – Saat: 21.30



Ziraat
Türkiye Kupası

Sıra kupa şöleninde!



Nihat Özdemir
Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı

Değerli futbolseverler;
Türk futbolunun en renkli geleneklerinden Ziraat Türkiye Kupası'nda 58. finalin büyük heyecanını yaşıyoruz.
İki değerli kulübümüz Trabzonspor ve Aytemiz Alanyaspor arasındaki bu değerli karşılaşmaya, 2021 UEFA Şampiyonlar Ligi finalinin de oynanacağı Atatürk Olimpiyat Stadı ev sahipliği yapacak.
Bu final aslında yeni yüzüyle Türk futboluna hizmete devam edecek olan Olimpiyat Stadı'ndaki Şampiyonlar Ligi ev sahipliği hazırlıklarımızın ilk adımı olacak.
Bilindiği üzere seyircisiz 2020 finali yerine seyircili 2021 finalini tercih ettik. İnşallah 29 Mayıs 2020'de İstanbul'da seyircili olarak unutulmaz bir şölene daha imza atacağız.
Gönül isterdi ki kupa finalimizi de seyircili oynatalım ancak pandemi süreci bu amacımıza ulaşmamızı mümkün kılmadı. İlk pandemi vakasının görülmesinin ardından ülkece salgına karşı örnek bir mücadele veriyoruz. Başlangıçta maçların oynanması imkansız görülürken, Federasyon ve futbol ailesi olarak özverili bir sürecin ardından devletimizin başarılı politikasıyla sezonu tamamlıyoruz.
160 takımın katılımıyla gerçekleşen Ziraat Türkiye Kupası yolculuğunda sıra final şölenine geldi. İki değerli kulübümüzü finale kaldıkları için kutluyor, gönülden başarılar diliyorum.
Bugüne dek kupaya renk katan tüm takımlarımıza ve Türk futboluna her zaman katkı yapan sponsorumuz Ziraat Bankası'na, yayınlarıyla kupanın Türkiye tarafından kucaklanmasını sağlayan yayıncı kuruluşumuz Turkuvaz Medya'ya kıymetli destekleri için teşekkür ediyorum.
Sportmence bir mücadelenin ardından kazananın alkışlanacağı, futbolseverlerimizin ekran başında keyifle izleyeceği bir futbol şöleni olmasını temenni ediyorum.
Saygılarımla.

Eddie Newton

Trabzonspor Antrenörü

Kupa emeğimizin somut karşılığı olacak



Değerli futbolseverler,
Trabzonspor, saha içinde iyi futbolun peşinde koşan bir kadro, saha dışında ise başarı için kenetlenmiş bir camia olarak bu sezon boyunca siz futbolseverlerin karşısındaydı.
Camianın derinden hissettiği birlik ve dayanışma ruhu, Trabzonsporlu futbolcular için de önemli bir motivasyon kaynağı oldu.
Bizler; yani A takım ve teknik ekip bu büyük camianın saha içindeki temsilcileriyiz. Bir anlamda, Trabzonspor'un görünen yüzüyüz. Arkamızda ise malzemecisinden top toplayıcısına çok daha geniş bir kadro var. Amacımız Trabzonspor'a emek veren herkesi ve dahası, gönül veren tüm taraftarlarımızı mükafatlandırabilmek.
Bugüne kadarki emeklerimizin karşılığını alabilmek. İşte Türkiye Kupası Finali'ne bu arzu ve inançla çıkacağız.
Rakibimiz Aytemiz Alanyaspor karşısında yegâne arzumuz, değerli taraftarlarımıza zorlu ve sancılı geçen bu yılın en güzel hediyelerinden birini vermek olacak.
Mücadelenin Türkiye Kupası'nın ismine ve görkemli tarihine yakışır bir final olması dileğiyle her iki takıma da başarılar diliyorum.

Erol Bulut

Aytemiz Alanyaspor Teknik Direktörü

İlki başarmak istiyoruz



Değerli futbolseverler
Ziraat Türkiye Kupası finalinde karşımızda Türkiye'nin dört büyük takımından biri olan Trabzonspor var ve bizim amacımız kulübümüzün tarihinde bir ilki başararak kupayı Alanya'ya getirmek.
Sezona başladığımızda kendimize bir hedef koymuştuk. Tabiî ki kulübümüzün de bir hedefi vardı. Başkan ve yönetim kurulumuzla istişare ettiğimizde, hedefimiz kupada gidebildiğimiz yere kadar gitmekti. Ancak birkaç tur atladıktan sonra hedefimiz de doğal olarak büyüdü. Yeni hedef final oldu. Kasımpaşa'yı geçtikten sonra hedefin final olması gerektiğini düşündük ve bunu başarabileceğimizi oyuncularımıza söyledik. Galatasaray maçları da zor geçti ancak futbolcularımız ellerinden geleni yaparak istediğimiz hedefe bizi ulaştırdı. Yarı finalde de Antalyaspor'u rahat bir şekilde geçtik ve adımızı finale yazdırdık.
Finale yükselmişken, Alanya tarihinde ilk olanı yapmaya ve kupayı Alanya'ya getirmeye çalışacağız.
Aytemiz Alanyaspor dört sezondur Süper Lig'de yarışıyor. İlk üç sezonda, bitime 3-4 maç kala ligde kalma başarısını göstermişti. Sadece bu sezon bizimle birlikte düşme tehlikesi yaşamadı. Her zaman üst sıralarda yer aldık.
Ligin ilk yarısında 8-9 hafta lider olduk. Tabiî bunu ekibimiz, futbolcularımız ve kulübümüzle birlikte başarabilmenin sevincini inşallah yaşayacağız.
Taraftarlarımız çok olmasa da bizi evimizde, stadımızda çok iyi destekliyorlar. Onlara teşekkür etmek istiyorum.
Finalde de inşallah bizi stadın içerisinde olmasa da stadın dışında en iyi şekilde destekleyeceklerini düşünüyorum.
İnşallah istediğimiz kupayı alıp Alanya'ya, kulübümüze ve taraftarlarımıza armağan edebiliriz.

Anadolu'nun ihtilâlcisi

Kökü oldukça eskiye dayanan Trabzon futbolunda ilk resmi maçlar 1923'te oynanmaya başlar. O yıllardan itibaren başlayan İdmanocağı-İdmangücü rekabeti Trabzonspor'un doğuşunu geciktirse de şehirdeki futbolun sağlıklı bir biçimde gelişmesini sağlar. 1967'deki birleşmeyle kurulan Trabzonspor, 1974'te yükseldiği o zamanki adıyla 1. Lig'de tam 6 şampiyonluk elde eder ve Türk futbolunun dört büyüğünden biri olur.



Trabzonspor'un lige çıktıktan sonra arka arkaya şampiyonluklar yaşayıp kupalara ambargo koyan kadrosu... Kadrodaki oyuncuların tamamına yakınının şehrin çocukları olması da çok dikkat çekici bir durum...

Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı'nın kurulması ve Türk sporunun bu ilk örgütünün tüm Anadolu'ya yayılması, Trabzon'da da etkisini göstermişti.
Bu etki sonucu yeni yeni kulüpler kurulmaya başlandı. İdmanocağı, İdmangücü, Necmiati'den sonra Trabzon Lisesi bünyesinde Lise adını taşıyan yeni bir kulübün kurulmasıyla kulüp sayısı 4 olmuştu. 1923 yılından sonra Trabzon'da İdmanocağı ve İdmangücü arasında büyük bir rekabet başlamıştı. Bu öyle bir rekabetti ki, Trabzon sanki Ocaklılar, Güçlüler diye ikiye ayrılmıştı. Trabzon'da futbolun bu iki takım arasındaki rekabetten yüceldiği söylenebilir. Rekabet zamanla öylesine büyük boyutlara vardı ki, Trabzon'un Türkiye liglerinde geç temsil edilmesine bile sebep oldu. Ne var ki iki kulüp arasındaki çekişmenin, şehrin futbolundaki kaliteyi de her geçen gün artıran bir faktör olduğu da göz ardı edilemez.
1923'te Trabzon'da ilk resmi lig maçları oynanmaya başlandı. İlk sezon İdmanocağı şampiyon olmuştu. Bunu 1923-24, 1924-25 sezonlarında Lise takımının arka arkaya şampiyonlukları izledi. 1925'te yine İdmanocağı şampiyonluğu elde etti. İdmanocağı ile İdmangücü arasındaki büyük rekabet 1930'dan sonra had safhaya ulaştı. 1929-30'dan sonra 5 kez arka arkaya İdmanocağı'nın şampiyon olmasından sonra 1934-35 sezonundan itibaren İdmangücü takımı tam 7 yıl arka arkaya şampiyon olarak bu iki takım arasındaki rekabeti büsbütün alevlendirmişti.
Bu arada Trabzon'da yeni kulüpler de kuruluyordu. 1938'de Doğan Gençlik, 1941'de Akçaabat Gençlik, 1950'de Sürmene'de kurulan Sürmene Gençlik, 1952'de aynı ilçede kurulan Zafer Gençlik, 1953'te kurulan Yolspor ve 1955'te kurulan Yalıspor bu takımların başında geliyordu.
1930'larda başlayan İdmanocağı-İdmangücü rekabeti hiç aralıksız 1960'lı yıllarda olanca şiddetiyle devam ediyordu. Ocaklı ve Güçlü olmak Trabzon'da adeta bir spor mezhebi haline gelmişti. En kötü sezonlarda bile rekabetlerinden hiçbir şey kaybetmiyorlardı.
Aslında bu büyük rekabetten en kârlı Trabzon futbolu çıkıyordu. Öncelikle şehirde futbol tutkusu körüklenmişti. Bu büyük rekabetten doğan büyük iddia Trabzon'da büyük yıldızların çıkmasına neden olmuştu. Ancak, Trabzon insanının alın yazısı olan gurbetçilik 1930'lu yıllarda Trabzon'daki futbol yıldızlarının kaderine de tesir etmişti. Pek çoğu yüksek öğrenim uğruna ana kucaklarını, baba ocaklarını terk etmek zorunda kaldılar. Gittikleri İstanbul ve Ankara'da sürdürdükleri futbol yaşamlarında gerçekten büyük yıldız oldular. Hasan Polat ve kardeşi Ali Polat Ankara Gençlerbirliği'nde, Selim Satıroğlu, Ahmet Karlıklı Galatasaray'da, Taka Naci, Zekeriya Bali Fenerbahçe'de, Nazmi Bilge Beşiktaş'ta yıldız futbolcu oluverdiler.
1962-63 sezonunda her ilde bir şehir takımı kurulması öngörülmüştü. Zamanın Futbol Federasyonu Başkanı Orhan Şeref Apak, Türkiye liglerini güçlendirmek ve tüm yurda yaymak amacıyla bir seferberlik başlatmıştı. Her ilde bir futbol takımı kurup Türkiye liglerinde yer alması seferberliği büyük bir hızla devam ediyordu. Trabzon elbette ki bunun dışında kalamazdı. Yalnız bir şehir kulübü kurulmasının en zor olduğu illerin başında kuşkusuz Trabzon gelmekteydi. İdmanocağı-İdmangücü rekabeti Trabzon futboluna öylesine hâkimdi ki, bu iki kulübün bir çatı altında toplanmasına imkân yoktu. Nitekim böyle bir girişimde bulunmak isteyen bir avuç idealistin daha ilk çalışmalarında bunun imkânsız olduğu gerçeği bir kez daha anlaşılmıştı.
Tüm Trabzonlular, Trabzonspor adıyla bir kulübün kurulmasını yürekten arzuluyor, ancak bu işi bir türlü gerçekleştirememenin ezikliğini yaşıyorlardı. Yetkililerin de araya girmesi, sonucu pek değiştirmiyordu. Ocaklılar da Güçlüler de yeni kurulacak kulüpte kendi isimlerinin, hatta renklerinin hâkim olmasını istiyorlardı ve bu konuda en ufak bir fedakârlıkta bulunmuyorlardı. Her gün, her akşam toplantı üstüne toplantı yapılıyordu. Bazen tam bir anlaşma zemini ortaya çıkıyor, ama yine en ufak bir ayrıntı her şeyi berbat ediyordu. Öte yandan Futbol Federasyonu'nun il kulüpleri için tanıdığı sürenin de sonu yaklaşıyordu.
21 Haziran 1966 tarihinde İdmanocağı; Martıspor ve Yıldızspor'un da katılımıyla sarı-kırmızı renkler altında Türkiye 2. Ligi'ne alındı. Ancak resmi bir yazı, süresi içinde ilgili yere tebliğ edilmediği için İdmanocağı'nın 2. Lig'de oynaması durduruldu. Bu tarihten yaklaşık 1 ay sonra 20 Temmuz 1966'da bu kez İdmangücü, Karadenizgücü, Martıspor ve Yolspor'un katılmasıyla Trabzonspor kırmızı-beyaz renklerle kuruldu.



Ne var ki İdmanocağı buna karşı çıktı. Danıştay'da açtığı davayla yürütmeyi durdurma kararı alınınca ortalık yine karıştı. Trabzon'daki gergin durum üzerine araya zamanın Beden Terbiyesi Genel Müdürü Ulvi Yenal girdi. Ulvi Yenal, İdmanocağı ve İdmangücü'nün birleşmemeleri halinde iki kulübün de Türkiye 2. Ligi'ne alınmayacağını bildirdi. Bu durum Trabzon'da ve her iki kulüp çevresinde "şok" etkisi yapmıştı. Birleşmeleri büyük sorun olan bu iki kulübün, birleşmemeleri halinde Trabzon, Türkiye liglerinde temsil edilemeyecekti. Geceli gündüzlü yapılan ve büyük tartışmalara neden olan toplantılar sonunda 2 Ağustos 1967 günü İdmanocağı ile İdmangücü birleşmesi gerçekleşti ve Trabzonspor; İdmanocağı, İdmangücü, Karadenizgücü ve Martıspor'un birleşmesiyle ortaya çıktı.
Bütün resmi işlemler tamamlandıktan sonra sıra gelmişti Trabzonspor'un renklerine. Renk bulmak öyle kolay olmadı. Trabzon'da uzun yıllar süren İdmanocağı-İdmangücü rekabetinde sarı-kırmızı ve yeşil-beyaz renkler hâkimdi. Trabzonspor'un renkleri bu renklerin dışında olmalıydı. Trabzon'u ve Karadeniz'i simgeleyen renkler aranıyordu. Bu konuda yarışma açılması da gündeme geldi, ancak sonra vazgeçildi. Dönemin Federasyon Başkanı Orhan Şeref Apak sorunu çözmeye çalışırken, Beden Terbiyesi Genel Müdürü Ulvi Yenal'ın makamında toplanan taraflar iki kulübün renklerinden farklı bir rengin seçilmesi üzerinde yoğun tartışmalar gerçekleştirdi. Yaşanan gelişme üzerine sabrı taşan Yenal iki kulübün temsilcilerinden birer renk seçmesini talep etti. Böylelikle İdmanocağı grubu "koyu bordo", İdmangücü ise "açık mavi" üzerinde görüş bildirdi. Sonuçta Trabzonspor'u kuran iki köklü kulüp, renk konusunu "bordo-mavi" diye karara bağladı.
Sonrası başlı başına bir destan. 1974'te o günkü adıyla 1. Lig olan bugünün Süper Lig'ine adım atan Trabzonspor, ikinci sezonunda şampiyonlukla tanıştı.
Bu başarısını 6 kez tekrarlayan bordo-mavili takım, ligimizde İstanbul takımları dışında şampiyonluğu bulunan iki takımdan biri unvanını taşıyor.
Bordo-mavili takımın müzesinde ayrıca 8 Türkiye Kupası, 5'i üst üste olmak üzere 7 Cumhurbaşkanlığı Kupası, 1 Süper Kupa ve 5 Başbakanlık Kupası bulunuyor.

Akdeniz'in taze rüzgârı

Kuruluşu 1948 yılına uzanan, 1984-85 sezonundan itibaren profesyonel liglerde yer almaya başlayan Alanyaspor, dalgalı grafiklerin ardından 2004'te 2. Lig'e, 2014'te 1. Lig'e ve 2016'da da Süper Lig'e yükselir. Dört sezondur bu seviyede kalıcı olmayı başaran turuncu-yeşilliler, tarihlerinde ilk kez Türkiye Kupası'nda final oynayacak.



1987-88 sezonunda 3. Lig'de şampiyon olarak 2. Lig'e yükselen Alanyaspor kadrosu...

Alanyaspor 1948 yılında Dr. Ali Nazım Köseoğlu ve Alanyalı aydın gençlerin katkılarıyla kurulur. 1966 yılına kadar gayrı federe olarak faaliyet gösteren kulübün ismi önce Alanya Kalespor, sonra Kale Gençlikspor olarak değişikliğe uğrar. İlk forma renkleri mavi ve beyazdır.
Alanyaspor 1965-1966 sezonunda federe olur ve aynı yıl ilk kez Antalya Amatör Ligi'ne katılır. O sezon takımın adı Alanya Kale Gençlikspor, forma renkleri ise kırmızı ve beyazdır.
Kulüp Antalya Amatör Ligi'nde birkaç kez şampiyonluk mücadelesi verse de genel olarak zor günler geçirir. 1980-81 sezonunda averajla şampiyonluğu kaybeden takım, ertesi sezon başkansız ve yönetimsiz kalarak 2. Amatör Lig'e düşer. 1982'nin Mayıs ayında kongreyle göreve gelen Hüseyin Arıkan başkanlığındaki yeni yönetim tüzük değişikliği yaparak kulübün adını Alanyaspor, renklerini de turuncu-yeşil olarak değiştirir. Damlataş'taki belediyeye ait eski bir bina yine belediyenin desteğiyle restore edilerek kulüp tesisi haline getirilir. Kulüp binasının yanındaki boş arsa da büyük emekler sonucu nizami toprak saha olarak hizmete girer ve Alanyaspor, 1982-83 sezonunda 2. Amatör Lig'de şampiyon olarak tekrar 1. Amatöre yükselir.
1984-85 sezonunda Türkiye 3. Lig'i kurulduğunda Alanyaspor da Başkan Hüseyin Arıkan ve ekibinin yoğun gayretleriyle 3. Lig'e alınarak profesyonellikle tanışır. Yıllardır bitirilmeyen Alanya Stadyumu da o dönemde hizmete sokulur ve takım ağırlıklı olarak şehrin çocuklarından kurulu kadrosuyla ilk sezonda ligi 11'inci sırada tamamlar.
1987-88 sezonunda Necati Azakoğlu başkanlığındaki Alanyaspor, kuruluşunun 40'ıncı yılında, 16 Mayıs 1988'de tarihinde ilk kez Türkiye 2. Ligi'ne yükselme başarısını göste-



Çalkantılı yıllar yaşadıktan sonra 2003-2004 sezonunda yeniden 2. Lig'e yükselen Alanyaspor için artık çıkış dönemi başlamıştır...

rir. Ancak yönetimdeki istikrarsızlıklar ve sık başkan değişiklikleri ile zor günler yaşayan Alanyaspor, 1996-97 sezonunda 3. Lig'e geri döner.
2003-2004 sezonunda ise nihayet güçlü bir kadro kurulur ve takım şampiyonluğa ulaşarak 16 yıl aradan sonra 2. Lig'e yükselmeyi başarır. Bu yıllarda zaman zaman yükselme gruplarına kalan ve play-off'lar oynayan, zaman zaman Türkiye Kupası'nda flaş sonuçlar da alan turuncu-yeşillilerin talihi, Hasan Çavuşoğlu'nun başkanlığa seçilmesinin ardından yavaş yavaş değişir. 2013-14 sezonunda 2. Lig Kırmızı Grup'ta ikinci olan Alanyaspor, play-off çeyrek finalinde Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi'ni, yarı finalinde MKE Ankaragücü'nü ve finalde ise Hatayspor'u saf dışı bırakarak tarihinde ilk kez 1. Lig'e yükselmeyi başarır.
1. Lig'deki ilk sezonunda üçüncü sırayı alarak play-off maçlarında oynamaya hak kazanan Alanyaspor, Samsunspor engelini aşamaz. Lâkin 2015-16 sezonunda takım bir kez daha normal sezonu üçüncü sırada bitirip play-off oynama hakkını elde eder. İlk turda Balıkesirspor'u eleyen Alanyaspor, Konya'daki finalde Adana Demirspor'a seri penaltı atışlarında üstünlük sağlar ve tarihinde ilk defa Süper Lig'e çıkar.
Süper Lig'deki ilk sezonunda 34 maçlık periyodu 12 galibiyet, 4 beraberlik ve 18 yenilgiyle 40 puan toplayarak 12'inci sırada tamamlayan Alanyaspor, ilginç bir şekilde ertesi sezonda da 11 galibiyet, 7 beraberlik ve 16 yenilgiyle yine 40 puan toplar ve bir kez daha 12'nci sırayı alır. Geçtiğimiz sezon daha iyi bir performans gösteren turuncu-yeşilliler bu defa 12 galibiyet, 8 beraberlik, 14 yenilgiyle 44 puan toplayarak ligi 9'uncu sırada bitirir. Süper Lig'de Aytemiz Alanyaspor adıyla mücadele eden takım, tarihinde ilk defa Türkiye Kupası'nda final oynayacak.



A. Alanyaspor 4-2 önde

Ziraat Türkiye Kupası'nın iki finalisti bugüne kadar sekiz kez karşı karşıya geldi. Tümü ligde oynanan bu maçların dördünü Aytemiz Alanyaspor, ikisini Trabzonspor kazanırken, iki müsabaka da beraberlikle neticelendi. Aytemiz Alanyaspor'un attığı 13 gole, Trabzonspor sekiz golle karşılık verdi.



Kupanın iki finalisti Trabzonspor ile Aytemiz Alanyaspor arasındaki rekabet fazla eskiye dayanmıyor. İki takım ilk maçlarını Aytemiz Alanyaspor'un Süper Lig'e yükseldiği 2016-17 sezonunda oynadı ve bugüne kadar sadece lig maçlarında karşı karşıya geldi. Kısa soluklu rekabette Aytemiz Alanyaspor'un Trabzonspor'a üstünlüğü bulunuyor. Akdeniz ekibi bugüne kadar oynanan sekiz maçın dördünü kazanırken, Karadeniz ekibi iki maçtan galibiyetle ayrıldı, iki maç ise beraberlikle neticelendi. Aytemiz Alanyaspor'un yedi maçta attığı 13 gole Trabzonspor sekiz golle karşılık verebildi.

Kupanın finalistlerinin ilk randevusu, biraz önce de belirttiğimiz gibi Aytemiz Alanyaspor'un Süper Lig'e yükseldiği 2016-2017 sezonundaydı. Sezonun üç haftası geride kalırken Aytemiz Alanyaspor birer galibiyet, beraberlik ve yenilgiyle 4 puan toplayarak dokuzuncu sırada yer alıyor, Trabzonspor ise kötü bir başlangıçla üç haftada bir galibiyet elde edip 3 puanla 13'üncü basamakta bulunuyordu. Sezonun dördüncü haftasındaki Aytemiz Alanyaspor-Trabzonspor randevusunun tarihi 17 Eylül 2016, yeri ise o günkü adıyla Alanya Oba Stadı'ydı. Halil Umut Meler'in yönettiği karşılaşmaya, Hüseyin Kalpar idaresindeki Aytemiz Alanyaspor, Haydar Yılmaz - Lamine Gassama, Kenneth Omeruo, Abdoulaye Ba, Fabrice Nsakala - Isaac Sackey, Deniz Vural - Daniel Candeias, Emre Akbaba, Wilde Donald Guerrier - Vagner Love on biriyle çıkmış, Trabzonspor Teknik Direktörü Ersun Yanal ise tercihini Onur Kıvrak - Mustafa Yumlu, Uğur Demirok, Jan Durica, Luis Ibanez - Ogenyi Onazi, Aytaç Kara - Matus Bero, Mehmet Ekici, Fabian Castillo - Hyunjun Suk on birinden yana kullanmıştı. İlk yarısı golsüz biten mücadelenin ikinci yarısında Trabzonspor beklemediği bir şoka uğrayacak, Aytemiz Alanyaspor, 48'inci dakikada Emre Akbaba, 63'üncü dakikada Wilde Donald Guerrier ve 90+1'de de Trabzonspor'dan kiralık olarak aldığı Sefa Yılmaz'ın golleriyle 3-0'lık net bir galibiyete ulaşacaktı.



Takımların 21'inci haftadaki randevusu öncesinde köprülerin altından çok sular akmış, Trabzonspor 30 puanla altıncı sıraya yükselirken, Aytemiz Alanyaspor 21 puanla 14'üncü sıraya gerilemişti. 20 Şubat 2017 günü Şenol Güneş Spor Kompleksi'nde oynanan maça Ersun Yanal'ın çıkardığı on bir, Onur Kıvrak - Joao Pereira, Uğur Demirok, Jan Durica, Emmanuel Mas - Okay Yokuşlu, Ogenyi Onazi - Olcay Şahan, Yusuf Yazıcı, Fabian Castillo - Hugo Rodallega biçimindeydi. Bordo-mavili takımın on birinde ilk maçtakine göre altı oyuncu değişmişti. Aytemiz Alanyaspor'da ise teknik direktörlük koltuğunda Hüseyin Kalpar'ın yerine Safet Susiç oturuyor, on biri ise Haydar Yılmaz - Lamine Gassama, Kenneth Omeruo, Georgios Tzavellas, Fabrice Nsakala - Guy-Michel Landel, Darko Lazic -

Trabzonspor ile A. Alanyaspor arasındaki resmi maçlar

17.09.2016	A. Alanyaspor-Trabzonspor	3-0
20.02.2017	Trabzonspor-A. Alanyaspor	0-0
22.09.2017	Trabzonspor-Alanyaspor	3-4
24.02.2018	A. Alanyaspor-Trabzonspor	1-2
17.09.2018	A. Alanyaspor-Trabzonspor	1-0
17.02.2019	Trabzonspor-A. Alanyaspor	0-2
10.11.2019	Trabzonspor-A. Alanyaspor	1-0
22.06.2020	A. Alanyaspor-Trabzonspor	2-2

Efecan Karaca, Daniel Candeias, Junior Fernandes – Vagner Love'dan oluşuyordu. Turuncu-yeşilli takımın kadrosunda ilk maça göre beş oyuncu değişmişti. Özgür Yankaya'nın yönettiği 90 dakikalık mücadelede iki takım da skoru değiştirecek golü atamayacak ve maç 0-0'lık beraberlikle sonuçlanacaktı. Trabzonspor, Aytemiz Alanyaspor'u üçüncü randevuda da yenemedi. Üstelik Şenol Güneş Spor Kompleksi'ndeki bu maç çok dramatik bir biçimde kaybedilmişti. Evet, 2017-18 sezonunun beş haftası geride kalırken, Trabzonspor topladığı 9 puanla sekizinci sırada oturuyor, Aytemiz Alanyaspor ise 4 puanla 14'üncü basamakta yer alıyordu.
İki takım altıncı haftanın açılış maçını 22 Eylül 2017 günü Şenol Güneş Spor Kompleksi'nde oynadı. Alper Ulusoy'un yönettiği maça Ersun Yanal'ın Trabzonspor'u Esteban Alvarado – Joao Pereira, Okay Yokuşlu, Jan Durica, Emmanuel Mas – Jose Sosa, Juraj Kucka – Abdülkadir Ömür, Yusuf Yazıcı, Olcay Şahan – Burak Yılmaz on biriyle çıkmış, buna karşılık Safet Susiç'in Aytemiz Alanyaspor'u Remy Riou –Lamine Gassama, Welinton Souza, Birol Parlak, Georgios Tzavellas – Taha Yalçıner, Ioannis Maniatis – Junior Fernandes, Emre Akbaba, Fabrice Nsakala – Vagner Love on biri ve defansif bir dizilişle sahada yer almıştı. Maça fırtına gibi giren Trabzonspor, 10'uncu dakikada Juraj Kucka, 21 ve penaltıdan 32'inci dakikada Burak Yılmaz'ın attığı gollerle yarım saat henüz geride kaldığında 3-0'ı yakalamıştı. Hiç kimse artık bu maçın geri dönebileceği kanaatinde değildi. Ancak Alanyaspor Teknik Direktörü Safet Susiç 39'uncu dakikada sahaya müdahale ediyor ve savunmadan Birol Parlak ile Lamine Gassama'yı kenara alırken, iki hücum oyuncusu Mbilla Etame ile Efecan Karaca'yı saha sürüyordu. Efecan sağ bekten hücuma destek verirken, sol bek başlayan Tzavellas, Birol'un yerine stopere geçiyor, Nskala sol bekteki gerçek yerine çekiliyor, Junior Fernandes alıştığı sol kanada transfer olurken Mbilla da sağ kanattan hücuma ikinci bir santrfor gibi katılmaya başlıyordu. Yine de ilk yarının son dakikasında Alanyaspor Vagner

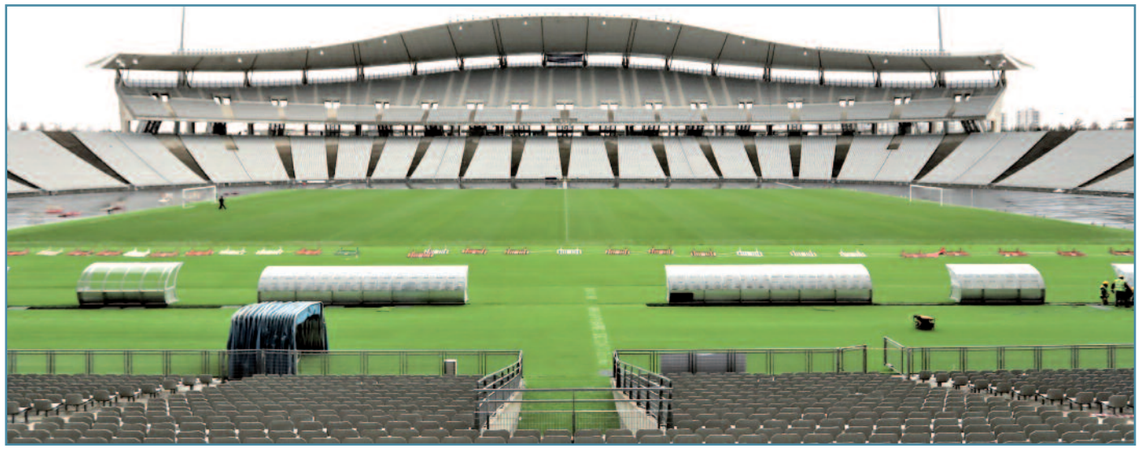


Love'la bir gol bulup skoru 3-1'e getirdiğinde maçın döneceğine inananların sayısı bir elin parmaklarını geçmezdi. Trabzonspor'da ise kaleci Esteban sakatlandığı gerekçesiyle ikinci yarıya çıkamazken yerine o tarihte 21 yaşında olan Uğurcan Çakır geçiyordu. Aytemiz Alanyaspor ikinci yarıda imkânsız görüneni başaracak ve 54'te Junior Fernandes'le farkı bire indirdikten sonra 68 ve 82'de iki penaltı golüyle hat-tricki tamamlayan Vagner Love'la 4-3'lük galibiyete ulaşacaktı. O gün maçı kaybeden Trabzonspor ise ilk maçında 45 dakikada üç golü kalesinde gören Uğurcan Çakır'ı kısa süre içinde Türk futboluna kazandıracaktı.
Trabzonspor, Aytemiz Alanyaspor karşısındaki ilk galibiyetini dördüncü randevuda elde etti. Sezonun 22 haftası geride kaldığında Trabzonspor 33 puanla yedinci sırada yer alıyor, Aytemiz Alanyaspor ise 21 puanla 16'ncı basamakta yani düşme hattında bulunuyordu. Bu arada iki takımda da teknik direktörler değişmiş, Aytemiz Alanyaspor'da Safet Susiç'in yerine Hikmet Karaman gelirken, Trabzonspor'da da Ersun Yanal'ın koltuğuna Rıza Çalımbay oturmuştu. 24 Şubat 2018 günü Alanya Oba Stadı'nda Serkan Çınar'ın yönettiği maça Alanyaspor, Remy Riou – Lamine Gassama, Welinton Souza, Barış Başdaş, Georgios Tzavellas – Isaac Sackey, Efecan Karaca – Lucas Villafanez, Emre Akbaba, Junior Fernandes – Douglas on biriyle çıkmış, Trabzonspor ise Onur Kıvrak – Joao Pereira, Uğur Demirok, Jan Durica, Filip Novak – Okay Yokuşlu, Juraj Kucka – Abdülkadir Ömür, Jose Sosa, Olcay Şahan – Burak Yılmaz kadrosuyla karşısında yer almıştı. Ev sahibi ekip 8'inci dakikada Emre Akbaba'nın golüyle 1-0 öne geçtiğinde "Acaba Trabzonspor mâkûs talihini yine mi yenemeyecek?" sorusu akıllarda güçlü bir şekilde dolaşmaya başlamıştı. Ancak bordo-mavililer bu kez şeytanın bacağını kıracak ve 68'inci dakikada Burak Yılmaz'la beraberliği yakaladıktan sonra 77'nci dakikada genç yıldızı Abdülkadir Ömür'ün golüyle 2-1'lik skora ulaşıp Alanyaspor karşısındaki ilk galibiyetini alacaktı.
2018-19 sezonunda oynanan iki maçı ise Aytemiz Alanyaspor kazandı. Takımların o sezonki ilk randevusu beşinci haftadaydı. Trabzonspor ilk dört haftayı iki galibiyet, bir beraberlik ve bir yenilgiyle 7 puan toplayarak altıncı sarada tamamlarken, Aytemiz Alanyaspor bir galibiyet, üç yenilgiyle toplayabildiği 3 puanla düşme hattının hemen üzerinde 15'inci basamaktaydı. Mesut Bakkal'ın talebeleri ilk üç haftayı puansız geçtikten sonra evlerinde Göztepe'yi mağlup etmiş, beşinci haftada da yine evlerinde Trabzonspor'u ağırlıyordu. 17 Eylül 2018 günü Bahçeşehir Okulları Stadyumu'nda

oynanan ve Halis Özkahya tarafından yönetilen maça ev sahibi ekip Ufuk Ceylan – Baiano, Merih Demiral, Georgios Tzavellas, Fabrice Nsakala – Ceyhun Gülselam, Isaac Sackey – Efecan Karaca, Ioannis Maniatis, Lucas Villafanez – Papiss Cisse dizilişiyle çıkarken, Trabzonspor Teknik Direktörü Ünal Karaman ise on birini Onur Kıvrak – Joao Pereira, Zargo Toure, Mustafa Akbaş, Filip Novak – Ogenyi Onazi, Jose Sosa – Olcay Şahan, Yusuf Yazıcı, Anthony Nwakaeme – Hugo Rodallega'dan oluşturmuştu. Aytemiz Alanyaspor 4'üncü dakikada genç stoperi Merih Demiral ile bulduğu golü 90 dakikanın sonuna kadar koruyacak ve sahadan 1-0'lık galibiyetle ayrılacaktı.
Takımların 22'inci haftadaki randevusuna gelindiğinde Trabzonspor 33 puanla beşinci sırada yer alıyor, artık Sergen Yalçın tarafından yönetilen Aytemiz Alanyaspor ise 25 puanla 11'inci basamakta bulunuyordu.
17 Şubat 2019 günü Şenol Güneş Spor Kompleksi'nde oynanan, Suat Arslanboğa'nın yönettiği maça Ünal Karaman'ın Trabzonspor'u Arda Akbulut – Kamil Ahmet Çörekçi, Hüseyin Türkmen, Seyed Majid Hosseini, Vahid Amiri – Jose Sosa, Yusuf Yazıcı – Abdülkadir Ömür, Caleb Ekuban, Anthony Nwakaeme – Hugo Rodallega on biriyle çıkıyor, Sergen Yalçın'ın Aytemiz Alanyaspor'u ise Haydar Yılmaz – Baiano, Welinton, Steven Caulker, Cenk Ahmet Alkılıç – Ceyhun Gülselam, Ozan Tufan – Efecan Karaca, Lucas Villafanez, Djalma Campos – Papiss Cisse dizilişiyle sahadaki yerini alıyordu. İlk yarısı golsüz sona eren maçın ikinci yarısında Alanyaspor 51 ve 68'inci dakikalarda santrforu Papiss Cisse ile iki gol bulacak ve sahadan 2-0'lık galibiyetle ayrılacaktı.
Trabzonspor, Aytemiz Alanyaspor karşısındaki ikinci galibiyetini bu sezonun ilk yarısında evinde oynadığı maçta 1-0'lık skorla elde etti. 10 Kasım 2019 günü Şenol Güneş Spor Kompleksi'nde oynanan 11'inci hafta maçından önce Aytemiz Alanyaspor ligin liderlik koltuğunda oturuyordu. Erol Bulut'un öğrencileri geride kalan 10 haftada beş galibiyet, dört beraberlik ve bir yenilgiyle 19 puan toplamıştı. Ünal Karaman'ın Trabzonspor'u ise dört galibiyet, dört beraberlik ve iki yenilgiyle elde ettiği 16 puanla beşinci sırada yer alıyordu.
Bir hafta önce Göztepe'ye yenilen Trabzonspor, puan kaybına tahammül edemeyeceği Aytemiz Alanyaspor maçına Uğurcan Çakır – Joao Pereira, Hüseyin Türkmen, Gaston Campi, Filip Novak – Kamil Ahmet Çörekçi, Seyed Majid Hosseini – Yusuf Sarı, Abdulkadir Parmak, Anthony Nwakaeme – Alexander Sörloth dizilişiyle çıktı. Buna karşılık Aytemiz Alanyaspor da Jose Marafona – Onur Bulut, Welinton, Georgios Tzavellas, Fabrice Nsakala – Ceyhun Gülselam, Emmanouil Siopis – Efecan Karaca, Anastasios Bakasetas, Junior Fernandes – Papiss Cisse kadrosuyla sahadaydı. Trabzonspor, Abdülkadir Bitigen'in yönettiği maçın 25'inci dakikasında Abdulkadir Parmak'ın kırmızı kartla oyundan atılması üzerine 10 kişi kalmasına rağmen 67'nci dakikada İranlı stoperi Hosseini'nin penaltı golüyle 1-0 kazandı. Aytemiz Alanyaspor da 81'inci dakikada Junior Fernandes'in kırmızı kart görmesiyle maçı 10 kişiyle tamamladı.
İki takımın son maçı bu sezonun 22'nci haftasında Alanya'da oynandı. Geride kalan 27 haftanın sonunda Trabzonspor 16 galibiyet, sekiz beraberlik ve üç yenilgiyle topladığı 56 puanla liderlik koltuğunda oturuyor, Aytemiz Alanyaspor ise 12 galibiyet, yedi beraberlik ve sekiz yenilgiyle topladığı 43 puanla altıncı sırada yer alıyordu.
22 Haziran 2020 günü Bahçeşehir Okulları Stadı'nda yapılan maçı Atilla Karaoğlan yönetti. Erol Bulut, Aytemiz Alanyaspor'u Jose Marafona – Baiano, Steven Caulker, Georgios Tzavellas, Fabrice Nsakala – Ceyhun Gülselam, Salih Uçan – Efecan Karaca, Anastasios Bakasetas, Junior Fernandes – Papiss Cisse on biriyle sahaya çıkartırken, Hüseyin Çimşir'in ilk on bir tercihi, Uğurcan Çakır – Joao Pereira, Seyed Majid Hosseini, Gaston Campi, Filip Novak – Badou Ndiaye, Abdulkadir Parmak – Abdülkadir Ömür, Caleb Ekuban, Guilherme – Alexander Sörloth şeklindeydi. 7'nci dakikada Abdülkadir Ömür'le öne geçen Trabzonspor'a Aytemiz Alanyaspor 45+1'de Papiss Cisse ile karşılık verdi ve ilk yarı 1-1 sona erdi. 51'de Filip Novak ile bir kez daha öne geçen Trabzonspor 79'da Hosseini'nin kırmızı kart görmesiyle sahada 10 kişi kaldı. Aytemiz Alanyaspor'da da Nsakala 82'nci dakikada ikinci sarı kartla oyun dışında kalınca takımların oyuncu sayıları eşitlendi. Ev sahibi ekip tıpkı ilk yarının sonunda olduğu gibi ikinci yarının sonunda, 90+4'te kazandığı penaltıyı Bakasetas'la gole çevirip 2-2'lik beraberliği yakaladı ve maç bu skorla tamamlandı.



İkinci bahar



UEFA tarafından 5 yıldızla değerlendirilen, "Cribaudo Yayınevi" tarafından 2004 yılında yayınlanan "Dünya Statları" kitabında dünyanın en büyük ve en önemli stadyumları arasında gösterilen Atatürk Olimpiyat Stadı, 2002'de hizmete girdi. 2005'te Liverpool'la Milan arasındaki unutulmaz Şampiyonlar Ligi finaline sahne olan stat, bu sezon tepeden tırnağa yenilendi. Kapasitesi 74 bin 753 kişiye indirilen stadyum, yeni haliyle ilk olarak Türkiye Kupası finalinde görücüye çıkacak.

İstanbul Atatürk Olimpiyat Stadı, Türkiye'nin olimpiyat rüyasının ulaştığı en görkemli eser olarak tanımlanabilir. Stadın yapım fikri, İstanbul'un olimpiyat adaylığından doğar. 1999 yılında, İstanbul'un Başakşehir ilçesinde 584 hektarlık alana Olimpiyat Parkı'nın en büyük projesi olan Atatürk Olimpiyat Stadı'nın temeli atılır. Stadın yapımı 2002 yılında tamamlanır ve açılışı 31 Temmuz 2002'de Galatasaray ile Olympiakos arasında oynanan dostluk maçı ile yapılır. 2003-2004 ve 2006-2007 sezonlarında Galatasaray, İstanbul'daki Şampiyonlar Ligi maçlarını bu statta oynar. 2004 ve 2005 yıllarındaki Türkiye Kupası finalleri ile 2009 ve 2010 Süper Kupa maçlarına da ev sahipliği yapan stadın en görkemli günü ise 25 Mayıs 2005'tir. Türkiye, o gün tarihinin en önemli futbol organizasyonunu düzenler ve ilk kez bir Şampiyonlar Ligi finaline ev sahipliği yapar. Liverpool ile Milan arasında oynanan ve 3-3 sona eren 120 dakikanın ardından penaltılarla İngilizlerin kazandığı unutulmaz finalin adresi, Atatürk Olimpiyat Stadı'dır. Mimarlığını Michel Macary ve Aymeric Zublena yapmıştır. Stadın kapasitesi ilk etapta 75 bin 145 kişi, zemin boyutları ise 105 x 68 metre olarak inşa edilmiştir. Başlangıçta uluslararası futbol şampiyonaları ve dünya atletizm şampiyonalarının yapılabileceği, IAAF, FIFA ve IOC şartlarını karşılayan Atatürk Olimpiyat Stadı, 2020 Avrupa Şampiyonası finaline ev sahipliği hakkını kazandıktan sonra girdiği yenileme çalışması ile bambaşka bir kimliğe kavuşmuştur.

Yenileme çalışmaları

- Atatürk Olimpiyat Stadyumu'nun yenilenmesi için REC Uluslararası A.Ş. firmasıyla 18.11.2019 tarihinde sözleşme imzalanmış ve 25.11.2019 tarihinde yer teslimi yapılarak çalışmalar başlatılmıştır. Sözleşme bedeli 152.951.775 TL+KDV'dir. (KDV dâhil 180.483.095 TL)
- Oyun alanı yeni nesil hibrit (sentetik-doğal çim karışık) olarak yenilenmiştir.
- Stadyumda görüşü olmayan koltukların sahayı görür hale gelmesi için atletizm pisti kaldırılarak saha kenarlarında kot 90 cm düşürülmüş, altyapısı yenilenmiş ve asfalt kaplanmıştır. Bu sayede koltuk kapasitesi 74 bin 753 adede ulaşmıştır. Bu kapasitenin 250 adedi engelli seyircilere ayrılmış ve yeni engelli izleme platformu yapılmıştır.
- Saha aydınlatma sistemi yeni nesil LED sistem ile yenilenmiş, maç öncesi etkinlikler için efekt modülü eklenmiştir
- 28 adet loca 20 metrekare büyüklükten 40 metrekare büyüklüğe, iki adet başkanlık locası 20 metrekare büyüklükten 60 metrekare büyüklüğe çıkarılmış, VIP, VVIP alanlar komple dekore edilmiştir. VVIP ve locaların mobilyaları yenilenmiştir.
- VIP ve Loca seyircilerinin girişi için 2. kat ile 3. kat arasına 2 adet çelik merdiven imalatı yapılmıştır.
- VVIP tribünde (Protokol) 39 adet, localarda 391 adet, VIP tribünde 590 adet koltuk yeni alınmıştır. Tribünlerde bulunan 9.800 kırık koltuk yenileriyle değişmiştir.
- Sıfırıncı kat soyunma odaları bölgesi ve 3. kat VIP alanlarının iklimlendirmesi için toplam 158 adet iç, 33 adet dış üniteli VRF klima sistemi eklenmiştir.
- VIP ve VVIP alanlara hizmet verecek iki adet tam teşekküllü mutfak kurulumu yapılmıştır.
- Tüm batı tribünde yer alan ıslak hacimler UEFA standartlarına uygun sayıya çıkarılmış ve tümü yenilenmiştir.
- Seyirciler için batı tribünde 8 adet yeni büfe alanı oluşturulmuştur.
- Takım soyunma odaları 110 metrekare büyüklükten 180 metrekare büyüklüğe çıkarılmış, hakem odaları ile birlikte yeniden dekore edilmiştir. Tüm ıslak hacimler yenilenmiştir.
- UEFA talebi doğrultusunda sıfırıncı katta 370 metrekare mix zone alanı düzenlenmiştir.
- Basın için 5. katta ikram alanı oluşturulmuş, UEFA gerekliliklerı ışığında tüm bilgi işlem ve iletişim altyapısı yenilenmiştir.
- Stadyumun enerji ihtiyaçlarına bağlı olarak tüm ana elektrik panoları, eklenen alanlarda otomasyon, yangın sistemleri ile kesintisiz güç kaynakları yenilenmiştir.
- Stadyum çevresi ve otopark alanlarında tüm aydınlatma sistemi yenilenmiştir.
- Biletleme sistemi altyapısı UEFA kriterlerine uygun hızda yenilenmiş, okuyucular revize edilmiş, 24 adet engelli erişimine uygun yeni turnike ve okuyucu eklenmiştir.
- Engellilerin erişimi için 35 adet yeni çelik platform yapılmıştır.
- UEFA talebi doğrultusunda ikinci skorboard için 110 ton çelik imalat hazırlanmıştır.
- Seyirci alanlarında bulunan tüm yönlendirme sistemi, UEFA taleplerine uygun olarak yenilenmiştir.
- Yayıncılar için 7. katta sahayı gören üç adet TV stüdyosu büyütülmüş ve yeniden dekore edilmiştir.

Stadın özellikleri

İtalya'da "Cribaudo Yayınevi" tarafından 2004 yılında yayınlanan "Stadi Del Mondo" (Dünya Statları) adlı kitapta dünyanın en büyük ve en önemli statları arasında gösterilen Atatürk Olimpiyat Stadı, UEFA'nın 5 yıldızlı statları listesinde yer almaktadır.

Stadın kapasitesinin 80 binin üzerinde olduğu dönemde, seyirci rekoru 27 Eylül 2003 günü oynanan Galatasaray-Fenerbahçe maçında 81 bin 381 kişiyle kırılmıştır. 31 Temmuz 2002'deki Galatasaray-Olympiakos, 30 Ağustos 2003'teki Galatasaray-CSKA Moskova ve 25 Mayıs 2005'teki Milan-Liverpool maçlarında da 80 bin seyirci sınırı aşılmıştır.

Çok büyük bir alana inşa edilmiş olan Atatürk Olimpiyat Stadı'nda toplam 18 bin 900 araçlık otopark bulunmaktadır. 400 araçlık kapalı, 2 bin 500 araçlık VIP ve 16 bin araçlık açık otopark hizmet vermektedir.

Seyirciler müsabaka sonrası bütün kapılardan 8 dakika gibi kısa bir sürede stadı terk edebilmektedir. Çıkış noktasına en uzak koltuğun mesafesi 45 metredir. Her ana giriş kapısı içinde bir adet turnikesiz giriş, polis ve özürlü izleyiciler tarafından kullanılmaktadır. Giriş için doğu tribünlerinde 32, batı tribünlerinde 48, kuzey tribünlerinde 16 ve güney tribünlerinde de 18 turnike yer almaktadır. Çıkış kapıları ise doğuda 22, batıda 20, kuzeyde 16 ve güneyde 15 adet olarak inşa edilmiştir.

Ayrıca 1 adet sporcu araçlarının giriş ve çıkışı için özel yol, 1 adet medya, 1 adet VIP ve 1 adet de protokol giriş kapısı bulunmaktadır.

Tribünler, seyircilerin tamamının yüzde 100 görüş alanına sahip olarak müsabakaları izleyebileceği şekilde dizayn edilmiştir. Atatürk Olimpiyat Stadı'nda toplam 6 adet asansör bulunmaktadır. Özürlü seyircilerin tribünlere rahatça girebilmesini sağlayan 4 asansör mevcuttur. Bunlardan iki tanesi 21, diğer iki tanesi ise 26 kişiliktir. Başkanlık locasında ise 2 adet özel asansör bulunmaktadır. Başkanlık locası asansörleri organizasyonlarda protokol yetkililerinin seremoni için sahaya giriş ve çıkışlarında kullanılmakta, aynı zamanda gözlemcilerin saha içi ulaşımları da bu asansörler tarafından sağlanmaktadır.

Finalin Hakemi

Ali Palabıyık



Yardımcı Hakemler

Serkan Olguncan, Asım Yusuf Öz

Dördüncü Hakem

Ali Şansalan

Ziraat Türkiye Kupası



Erce Kardeşler
Kaleci



Uğurcan Çakır
Kaleci



Arda Akbulut
Kaleci



Joao Pedro Pereira
Defans



Hüseyin Türkmen
Defans



Manuel Da Costa
Defans



Atakan Gündüz
Defans



Gaston Campi
Defans



Filip Novak
Defans



Kamil Ahmet Çörekçi
Defans



Serkan Asan
Defans



Manoel Messias
Defans



Seyed Majid Hosseini
Defans



Doğan Erdoğan
Orta Saha



Abdurrahim Dursun
Defans



Guilherme Marques
Orta Saha



Abdulkadir Parmak
Orta Saha



Jose Ernesto Sosa
Orta Saha



Badou Ndiaye
Orta Saha



Ahmet Canbaz
Orta Saha



Kerem Baykuş
Orta Saha



Abdülkadir Ömür
Forvet



Yusuf Sarı
Forvet



Alexander Sörloth
Santrfor



Caleb Ansah Ekuban
Santrfor



Bilal Başacıkoğlu
Forvet



Anthony Nwakaeme
Forvet

Ziraat Türkiye Kupası



Cenk Gönen
Kaleci



Jose Carlos Marafona
Kaleci



Eray Birniçan
Kaleci



Wanderson Baiano
Defans



Welinton Souza Silva
Defans



Steven Caulker
Defans



Georgios Tzavellas
Defans



Lokman Gör
Defans



Fabrice Nsakala
Defans



Onur Bulut
Defans



Emmanouil Siopis
Orta Saha



Ceyhun Gülselam
Orta Saha



Musa Çağıran
Orta Saha

Kaan Kanak
Defans

Juanfran
Defans

Efecan Karaca
Orta Saha

Umut Güneş
Orta Saha

Anastasios Bakasetas
Orta Saha

Salih Uçan
Orta Saha

Emircan Altıntaş
Orta Saha

Djalma Campos
Forvet

Mustafa Pektemek
Santrfor

Papiss Cisse
Santrfor

Yacine Bammou
Santrfor

Junior Fernandes
Forvet

Fırtına gibi geldi

Kupayı geçmişte sekiz kez müzesine götüren Trabzonspor, altı yıllık bir aradan sonra bir kez daha final oynayacak. Finale gelene kadar çıktığı sekiz maçın yedisini kazanıp birini kaybeden bordo-mavililer, bu süreçte 22 gol atarken, kalesinde yedi gol gördü.



Bu sezon ligde fırtınalar estiren Trabzonspor, aynı görüntüyü Ziraat Türkiye Kupası'nda da çizmeyi başardı. Ustalar ve gençlerden harmanlanmış kaliteli kadrosuyla iki cephede de zafer peşinde koşan bordo-mavili takım, geçmişte sekiz kez müzesine götürmeyi başardığı Türkiye Kupası'nda altı yıllık bir aranın ardından yine final oynayacak.

Bu sezon Türkiye Kupası yolculuğuna 5. Tur'dan başlayan Trabzonspor'un ilk rakibi İzmir'in köklü ekiplerinden Altay'dı. Bordo-mavililer, TFF 1. Lig ekiplerinden Altay'la ilk maçlarını 4 Aralık 2019'da İzmir Atatürk Stadı'nda oynadı. O dönemde teknik direktörlüğünü Ünal Karaman'ın yaptığı Trabzonspor, Altay karşısında yedeklerin ağırlıkta olduğu Erce Kardeşler - Serkan Asan, Hüseyin Türkmen, Ivanildo Fernandes , Abdurrahim Dursun - Yusuf Sarı, Jose Sosa, Abdulkadir Parmak, Donisi Avdijaj - Caleb Ekuban, Daniel Sturridge on biriyle mücadele etti. Bordo-mavililer ilk yarının uzatma anlarında, daha sonra sözleşmesini feshederek takımdan ayrılan İngiliz yıldızı Daniel Sturridge'in golüyle 1-0'lık üstünlüğü yakaladı. Altay bu gole 55'inci dakikada Leandro'nun penaltısı ile karşılık verip skoru eşitledi. 61'inci dakikada Sturridge'in yerine oyuna giren Alexander Sörloth'la skoru 2-1 olarak belirleyen Trabzonspor, tur için büyük bir avantaj elde ederek şehrine döndü.

Bu maçın rövanşı 19 Aralık'ta Trabzon'daki Şenol Güneş Spor Kompleksi'nde oynandı. Ünal Karaman bu maça da Uğurcan Çakır - Serkan Asan, Hüseyin Türkmen, Ivanildo Fernandes, Abdurrahim



Dursun - Yusuf Sarı, Doğan Erdoğan, Abdulkadir Parmak, Donisi Avdijaj - Caleb Ekuban, Daniel Sturridge düzeninde yine yedeklerin ağırlıkta olduğu bir kadroyla çıktı. İlk yarısı golsüz sona eren maçın ikinci yarısında açılan bordo-mavililer, 51 ve 64'üncü dakikalarda Daniel Sturridge, 56'ncı dakikada Caleb Ekuban ve 71'inci dakikada şimdi Çaykur Rizespor formasını giyen Ivanildo Fernandes'in attığı gollerle maçı 4-1 kazandı ve son 16 turuna yükseldi. Altay'ın bu maçtaki tek golünü ise 83'üncü dakikada Marco Paixao kaydetti.

Trabzonspor'un son 16 turundaki rakibi, Hacettepe, İçel İdman Yurdu ve Altınordu'yu eleyerek gelen Süper Lig ekibi Yukatel Denizlispor'du. İki takım arasındaki ilk randevunun tarihi 16 Ocak 2020, adresi ise Trabzon'daki Şenol Güneş Spor Kompleksi'ydi.

Bu arada Trabzonspor'da bir görev değişikliği yaşanmış, teknik direktör Ünal Karaman'la yollar ayrılırken, Karaman'ın yerine yardımcısı Hüseyin Çimşir getirilmişti. Çimşir, tercihen kalede Uğurcan Çakır'ın yerine Erce Kardeşler'e şans veriyor, sakatlığı bulunan Novak'ın yerine Kamil Ahmet Çörekçi'yi oynatırken, takımını Erce Kardeşler - Joao Pereira, Hüseyin Türkmen, Gaston Campi, Kamil Ahmet Çörekçi - Jose Sosa, John Obi Mikel - Abdulkadir Parmak, Badou Ndiaye, Anthony Nwakaeme - Alexander Sörloth dizilişiyle sahaya sürüyordu. Zeki Yavru, Mustafa Yumlu, Hugo Rodallega, Olcay Şahan, Ogenyi Onazi gibi yakın dönemde Trabzonspor formasını giymiş oyuncuların yer aldığı Denizlispor karşısında bordo-mavililer 22'nci dakikada Jose Sosa'nın golüyle öne geçecek, 80'de Anthony Nwakaeme'nin golüyle ortaya çıkan 2-0'lık skor bordo-mavililere sanki turun anahtarını getirecekti. Lâkin Denizlispor rövanşta kazın ayağının hiç de öyle olmadığını ortaya koyacak ve bordo-mavililere adeta kök söktürecekti.

Rövanş maçı 23 Ocak 2020'de Denizli Atatürk Stadı'nda oynandı. Hüseyin Çimşir işi yine sıkı tutmuş, Uğurcan, Pereira ve Sosa'yı kulübede oturturken diğer oyuncularını aslardan seçmişti. Erce Kardeşler - Serkan Asan, Hüseyin Türkmen, Seyed Majid



Hosseini, Filip Novak – John Obi Mikel, Abdulkadir Parmak – Yusuf Sarı, Badou Ndiaye , Anthony Nwakaeme – Alexander Sörloth dizilişiyle sahaya yayılan Trabzonspor, henüz 10'uncu dakikada Oscar Estupinan'dan yediği golle şoka uğrarken, 23'üncü dakikada Recep Niyaz'ın golü Denizlispor'a 2–0'lık üstünlüğü getirmiş ve ilk maç skorunu dengelemişti. İkinci yarıda Trabzonspor'dan Sosa ve Pereira'nın da oyuna girmesi skoru değiştirmeyecek ve uzatmalara gidilecekti. Trabzonspor 95'inci dakikada Nwakaeme'nin kırmızı kart görmesiyle 10 kişi kalsa da skorun değişmesine izin vermiyor ve maçı seri penaltı atışlarına taşıyordu.
Trabzonspor Pereira'nın penaltı golüyle öne geçerken, Denizlispor'dan Murawski'nin vuruşunu Ece Kardeşler kurtarıyor, ardından Sosa, Estupinan, Ndiaye, Recep Niyaz, Doğan Erdoğan'ın ağları bulan penaltı vuruşlarında Trabzonspor 4–2 öne geçiyor, Denizlispor'dan Tiago Lopes'in direkten dönen penaltısı ile de bordo-mavililer bu çok zor geceden çeyrek finalist olarak çıkmayı başarıyordu.
Bordo-mavililerin yeni rakibi Büyükşehir Belediyesi Erzurumspor'du ve mavi-beyazlı takım, çeyrek finale Edirnespor, Bodrum Belediyesi Bodrumspor, Bursaspor ve Beşiktaş'ı eleyerek gelmişti. Beşiktaş'ı her iki maçta da 3–2 yenmiş olmaları dikkatleri üzerlerinde toplamıştı. Ancak Trabzonspor ikinci bir sürprize izin vermeyeceğini daha ilk buluşmada ortaya koyacak ve işi kestirip atacaktı.
4 Şubat 2020 günü Şenol Güneş Spor Kompleksi'nde oynanan maça Ece Kardeşler – Kamil Ahmet Çörekçi, Seyed Majid Hosseini, Gaston Campi, Filip Novak – Abdulkadir Parmak, Badou Ndiaye – Daniel Sturridge, Guilherme, Anthony Nwakaeme – Alexander Sörloth on biriyle çıkan bordo-mavililer 16'ncı dakikada Sörloth'la açılışı yaptıktan sonra hızını hiç kesmedi. Baskılı oyun 26'ncı dakikada Yusuf Acer'in kendi kalesine attığı golle farkı ikiye çıkartırken, 43'üncü dakikada Nwkaeme'nin golü ilk yarının skorunu 3–0 olarak belirledi. İkinci yarıda da temposunu koruyan Trabzonspor, 60'ta bu defa Merthan Açıl'ın kendi kalesine attığı golle farkı dörde yükseltti ve 66'da da klas golcüsü Alexander Sörloth'la maçın skorunu 5–0 olarak ilân etti. Bu skor aynı zamanda rövanşın da bir formaliteye dönüştüğü anlamına geliyordu.
13 Şubat 2020 günü Erzurum Kazım Karabekir Stadı'nda oynanan rövanşı da Trabzonspor 4–1 kazandı. Teknik direktör Hüseyin Çimşir neredeyse tamamını yedeklerden kurduğu on birini Arda Akbulut – Manuel Da Costa, Seyed Majid Hosseini, Manoel Messias – Serkan Asan, Kamil Ahmet Çörekçi, Abdulkadir Parmak, Doğan Erdoğan, Abdurrahim Dursun – Guilherme, Bilal Başacıkoğlu dizilişiyle sahaya sürdü. Bu maçta üçlü savunma denemesi yapan bordo-mavili takım, 10 ve 46'ncı dakikalarda Guilherme, 68'inci dakikada Abdulkadir Parmak ve bu düzeydeki ilk maçında ilk golünü 83'üncü dakikada atan Safa Kınalı ile 4–1'lik farka koştu. BB Erzurumspor'un tek golünü ise 19'uncu dakikada Hasan Ayaroğlu kaydetti.
Yarı finaldeki Trabzonspor–Fenerbahçe eşleşmesi bir erken final niteliğindeydi. Aralarında büyük bir rekabet bulunan iki takımın ilk randevusu 3 Mart 2020 günü Şenol Güneş Spor Kompleksi'ndeydi. Trabzonspor'un Ece Kardeşler – Kamil Ahmet Çörekçi, Manuel Da Costa, Gaston Campi, Filip Novak – Abdulkadir Parmak, Jose Sosa – Caleb Ekuban, Badou Ndiaye, Anthony Nwakaeme – Alexander Sörloth'tan oluşan on birine karşılık, o dönemde Ersun Yanal'ın görev yaptığı Fenerbahçe'nin on biri de Altay Bayındır – Mauricio Isla, Jailson, Simon Falette, Deniz Türüç – Ozan Tufan, Luiz Gustavo – Mehmet Ekici, Max Kruse, Tolga Ciğerci – Vedat Muriqi dizilişiyle sahadaydı. Trabzonspor daha etkili oynadığı maçın 46'ncı dakikasında Alexander Sörloth ve 66'ncı dakikasında Filip Novak'ın golleriyle 2–0'lık üstünlüğü yakalarken, Fenerbahçe, Vedat Muriqi'nin 82'nci dakikada attığı golle skoru 2–1 olarak beliriyor ve rövanş için ümitleniyordu.
Bu maçın ardından pandemi sürecinden etkilenen futbol uzun bir süre tatile giriyor, rövanş ise 16 Haziran'da oynanabiliyordu. Bu süreçte Ersun Yanal'la yollarını ayıran Fenerbahçe, takımı da geçici olarak Tahir Karapınar'a emanet etmişti. Ülker Stadyumu'ndaki rövanşa sarı-lacivertliler, Altay Bayındır – Nabil Dirar, Serdar Aziz, Simon Falette, Hasan Ali Kaldırım – Tolga Ciğerci, Luiz Gustavo – Deniz Türüç, Miha Zajc, Garry Rodrigues – Vedat Muriqi kadrosuyla çıkarken, Trabzonspor da kaptanı Sosa'dan mahrum, Uğurcan Çakır – Joao Pereira, Seyed Majid Hosseini, Gaston Campi, Filip Novak – Abdulkadir Parmak, Badou Ndiaye – Caleb Ekuban, Abdülkadir Ömür, Anthony Nwakaeme – Alexander Sörloth dizilişiyle sahada yer almıştı.
Trabzonspor'un 6'ncı dakikada Ekuban'ın pası, Sörloth'un golüyle 1–0 öne geçtiği mücadelede Fenerbahçe 42'nci dakikada Deniz Türüç'ün çok şık golüyle eşitliği sağlıyor ve devre 1–1 bitiyordu. İkinci yarıda Fenerbahçe topa daha çok sahip olurken, kontrataklarla gol arayan Trabzonspor, 83'te Alexander Sörloth ve 90+2'de Filip Novak'la iki gol daha bularak maçı 3–1 kazanıyor ve adına finale yazdırıyordu. Bu galibiyet finali getirmesinin yanı sıra Trabzonspor'un İstanbul'da Fenerbahçe karşısında 23 Ağustos 1997'den bu yana elde ettiği ilk galibiyet olarak da tarihe geçiyordu.
Trabzonspor finale gelene kadar oynadığı sekiz maçın yedisini kazanırken, sadece Denizlispor'a bir maçta yenildi. Bu sekiz maçta 22 gol kaydeden bordo-mavili takım, kalesinde ise 7 gol gördü. Trabzonspor'un 22 golünden altısını Sörloth kaydederken, üçünün altında takımdan ayrılan Sturridge'in imzası var. Nwakaeme, Novak ve Guilherme ikişer gol atarken, Ekuban, Sosa, Abdulkadir Parmak, Sefa Kınalı ve Çaykur Rizespor'a giden Ivanildo Fernandes de birer golle takımın finale yükselmesine katkıda bulundu. Bordo-mavili takımın iki golünü ise Erzurumsporlu oyuncular kendi kalelerine attı.
Trabzonspor gollerinin 18'ini ayak, ikisini de kafayla kaydederken, goller maçların ikinci yarısında yoğunlaştı. İlk yarılarda 7 gol atan bordo-mavililer, ikinci yarılarda ise 15 golü rakip ağlara gönderdi.



Trabzonspor'un Maç Skorları

5. Tur	Altay –Trabzonspor	1–2
	Trabzonspor–Altay	4–1
Son 16 Turu	Trabzonspor–Y. Denizlispor	2–0
	Y. Denizlispor–Trabzonspor	2–0 (2–4 pen)
Çeyrek Final	Trabzonspor–BB Erzurumspor	5–0
	BB Erzurumspor–Trabzonspor	1–4
Yarı Final	Trabzonspor–Fenerbahçe	2–1
	Fenerbahçe–Trabzonspor	1–3

Golcüler

Alexander Sörloth	6
Daniel Sturridge	3
Anthony Nwakaeme	2
Guilherme	2
Filip Novak	2
Caleb Ekuban	1
Ivanildo Fernandes	1
Jose Sosa	1
Abdulkadir Parmak	1
Sefa Kınalı	1

Gollerin Dağılımı

0–15	2
16–30	3
31–45	2
46–60	5
60–75	6
75–90+	4

Gollerin Atılış Şekli

Ayak	18
Kafa	2
Penaltı	–
Rakip	2



Tarihini baştan yazıyor

Kuruluşundan bu yana bu sezon ilk kez yarı final gören Aytemiz Alanyaspor, bir önemli adım daha atarak finale yükseldi ve kupanın bir kulpunu yakaladı. Aytemiz Alanyaspor finale gelene kadar dokuz maça çıkıp beş rakibini elerken, yedi galibiyet, iki yenilgi aldı; attığı 28 gole karşılık kalesinde dokuz gol gördü.



Lige çıktığı günden bu yana istikrarlı sezonlar yaşayan Aytemiz Alanyaspor, tarihinin en önemli başarısını bu sezon Ziraat Türkiye Kupası'nda finale yükselerek elde etti.
Bu sezon Türkiye Kupası yolculuğuna 4. Tur'dan başlayan Aytemiz Alanyaspor'un ilk rakibi 2. Lig temsilcisi İnegölspor'du. Tek maç üzerinden oynanan bu turun müsabakası 28 Ekim 2019 günü Alanya'daki Bahçeşehir Okulları Stadı'nda oynandı. Ligde de üst sıraları zorlamak isteyen Aytemiz Alanyaspor'da teknik direktör Erol Bulut geniş kadrosunun da verdiği imkânla rotasyona giderek sahaya Haydar Yılmaz – Baiano, Steven Caulker, Georgios Tzavellas, Kaan Kanak – Salih Uçan, Umut Güneş – Djalma Campos, Anastasios Bakasetas, Tayfur Bingöl – Yacine Bammou'dan oluşan bir on bir sürdü.
Güç dengesinin lehinde olmasını iyi değerlendiren turuncu-yeşilli takım, 24'üncü dakikada Anastasios Bakasetas, 43'üncü dakikada Yacine Bammou ve ve 45 artı 1'de bir kez daha Bakasetas'ın golleriyle 3-0'a ulaşarak ilk yarıda işi bitirdi.
5. Tur'da ise Aytemiz Alanyaspor'un karşısında 1. Lig ekiplerinden Adanaspor vardı. Fakat Erol Bulut'un öğrencileri, bu turda da gol şov yapmayı sürdürdü ve ilk maçı 5-1, ikinci maçı da 7-1 kazanarak tarihi galibiyetler elde etti. Aytemiz Alanyaspor ile Adanaspor'un ilk buluşması 3 Aralık 2019'da Bahçeşehir Okulları Stadı'ndaydı. Erol Bulut'un Haydar Yılmaz – Onur Bulut, Steven Caulker, Georgios Tzavellas, Kaan Kanak – Ceyhun Gülselam, Salih Uçan – Efecan Karaca, Umut Güneş, Djalma Campos – Yacine Bammou düzeniyle sahaya sürdüğü Aytemiz Alanyaspor ilk yarı-



yı 5'inci dakikada Georgios Tzavellas'ın attığı golle 1-0 önde tamamladıktan sonra ikinci yarıda 48, 58 ve 66'ıncı dakikadaki golleriyle hat-trick yapan Yacine Bammou ve 87'nci dakikada da Djalma Campos'la 5-1'lik farka gitti. Adanaspor'un tek golünü ise 56'ncı dakikada Reis atacaktı.
Bu skorun ardından Aytemiz Alanyaspor'un işi rölantiye alacağını sananlar, 17 Aralık 2019 günü 5 Ocak Fatih Terim Stadı'nda oynanan rövanşta çok yanıldıklarını anladı.
Erol Bulut'un Haydar Yılmaz – Onur Bulut, Welinton Souza, Georgios Tzavellas, Fabrice Nsakala – Ceyhun Gülselam, Umut Güneş – Djalma Campos, Musa Çağıran, Emmanouil Siopis – Junior Fernandes düzeniyle sahaya çıkardığı Aytemiz Alanyaspor, içindeki futbol oynama isteğini çok iyi yansıtıyor ve adeta gole doymayan bir görüntü sergiliyordu. 7-1'lik flaş skorun gollerini 14'üncü dakikada Umut Güneş, 21'inci dakikada kendi kalesine Sinan Büyüksakarya, 29, 74 ve 84'üncü dakikalarda hat-trick yapan Onur Bulut, 44'üncü dakikada Georgios Tzavellas, 54'üncü dakikada da Djalma Campos atmıştı.
Adanaspor'un tek golünün altında ise 59'uncu dakikada Enes Yasin Akyıl imzası vardı.
Son 16 turunda Aytemiz Alanyaspor'un karşısına çıkan takım, Süper Lig ekibi Kasımpaşa'ydı. Kasımpaşa, daha önce turlarda Yeni Çorumsupor, Kemerspor 2003 ve Vanspor'u eleyerek son 16 turuna kalmıştı. İki takımın ilk randevusu 15 Ocak 2020'de Başakşehir Okulları Stadı'ndaydı. Teknik direktör Erol Bulut bu defa da rotasyonunu koruyor, ancak as oyuncularından kaleci Marafona ile santrfor Papiss Cisse'ye ilk kez görev veriyordu. Kasımpaşa önüne Jose Marafona – Baiano, Welinton Souza, Georgios Tzavellas, Kaan Kanak – Ceyhun Gülselam, Umut Güneş – Efecan Karaca, Musa Çağıran, Junior Fernandes – Papiss Cisse düzeniyle çıkan Aytemiz Alanyaspor, 13'üncü dakikada

Welinton Souza, 15'inci dakikada da Juinor Fernandes'in golleriyle 2-0'lık skoru yakaladığında herkesin aklına Adanaspor maçları geliyor ve fark beklentisi çoğalıyordu. Ancak Kasımpaşa 42'nci dakikada Thiam'ın golüyle farkı bire indirecek, Papiss Cisse'nin 45+1'deki golü ise maçın skorunu 3-1 olarak belirleyecekti. Aytemiz Alanyaspor, İstanbul deplasmanı için sağlam bir yol azığını çıkınına koymuştu. Lâkin bu maçın rövanşı Aytemiz Alanyaspor için hiç de kolay geçmeyecekti.

22 Ocak 2020 günü Recep Tayyip Erdoğan Stadı'nda oynanan rövanşa Aytemiz Alanyaspor Jose Marafona - Onur Bulut, Welinton Souza, Steven Caulker, Fabrice Nsakala - Ceyhun Gülselam, Emmanouil Siopis - Efecan Karaca, Anastasios Bakasetas, Junior Fernandes - Yacine Bammou kadrosuyla çıktı. Ligde zor günler geçiren ve umutlarını kupaya bağlayan Kasımpaşa, 26'ncı dakikada penaltıdan Aytaç Kara ve 39'uncu dakikada İlhan Depe'nin attığı gollerle 2-0 öne geçip tur için yeterli skoru yakalamıştı. Aytemiz Alanyaspor ise 45+3'te Anastasios Bakasetas'ın penaltı golüyle farkı bire indirip devrenin skorunu 2-1 olarak belirliyor ve bu kez tur ibresini kendisine çeviriyordu. Ancak pes etmeye niyeti olmayan Kasımpaşa, 86'da Aytaç Kara ile bir gol daha bulup skoru 3-1'e getirerek maçı uzatmaya taşımaya çok yaklaşmıştı. Lâkin bu yarının da uzatmaları oynanırken 90+6'da Djalma Campos'un attığı gol skoru 3-2 olarak belirleyecek ve bu skor Aytemiz Alanyaspor'u çeyrek finalist yapacaktı. Çeyrek finaldeki rakip ise bu kupanın hem son sahibi hem de en çok kazananı unvanlarını taşıyan Galatasaray'dı.





Kupaya 5. Tur'dan dâhil olan sarı-kırmızılı takım, Tuzlaspor ve Çaykur Rizespor'u eleyerek Aytemiz Alanyaspor'un karşısına çıkmıştı. İki takım arasındaki ilk maç 5 Şubat 2020 günü Bahçeşehir Okulları Stadı'nda oynandı. Jose Marafona - Onur Bulut, Steven Caulker, Georgios Tzavellas, Kaan Kanak - Ceyhun Gülselam, Emmanouil Siopis - Efecan Karaca, Anastasios Bakasetas, Yacine Bammou - Papiss Cisse düzeniyle sahaya çıkan Aytemiz Alanyaspor, iki takımdan da altışar oyuncunun sarı kart gördüğü müsabakayı 20'nci dakikada Anastasios Bakasetas ve 55'inci dakikada Junior Fernandes'in attığı gollerle 2-0 kazanarak rövanş için büyük bir avantaj yakaladı.

Fakat rakip Galatasaray'dı ve geçmişte böyle skorların altından bir çok defa kalkmış olması rövanşın heyecanını ve bilinmezliğini diri tutuyordu. Nitekim 12 Şubat'ta Türk Telekom'da oynanan rövanş da son anına kadar nefes kesecekti. Bu maça Jose Marafona - Baiano, Steven Caulker, Georgios Tzavellas, Fabrice Nsakala - Ceyhun Gülselam, Emmanouil Siopis - Djalma Campos, Anastasios Bakasetas, Junior Fernandes - Yacine Bammou on biriyle çıkan Aytemiz Alanyaspor karşısında Galatasaray 9'uncu dakikada eski bir Alanyaspor oyuncusu olan Emre Akbaba ile 1-0'ı bularak ümitlendi. 31'de Yacine Bammou'nun skoru 1-1'e getiren golü heyecanın dozajını biraz aşağıya çekse de Galatasaray, Adem Büyük'ün 55 ve 85'inci dakikalarda attığı iki golle 3-1'i bularak maçı tekrar yüksek gerilim çizgisine çıkardı. Sarı-kırmızılıların kalan sürede bulacağı bir gol, Aytemiz Alanyaspor'u kupanın dışında bırakacaktı. Ancak son bölümde bu gole izin vermeyen Erol Bulut'un öğrencileri, 3-1'lik yenilgiye rağmen, deplasmanda atılan golün avantajıyla tarihinde ilk defa yarı finale yükselmeyi başardı.

Turuncu-yeşillilerin finalle arasındaki tek engel Fraport-TAV Antalyaspor'du. Antalyaspor, yarı finale gelene kadar Niğde Anadolu FK, Eyüpspor, Göztepe ve Demir Grup Sivasspor'u saf dışı bırakarak gücünü ortaya koymuştu.

Aynı şehrin iki takımı arasındaki ilk maç 4 Mart 2020 günü, merkezdeki Antalya Stadı'nda oynandı. Tamer Tuna'nın göreve gelişi ve transfer takviyeleriyle yükselişe geçen ev sahibi Antalyaspor'un on biri Ferhat Kaplan - Salih Dursun, Ondrej Celustka, Ersan Adem Gülüm, Eren Albayrak - Delvin Ndinga, Fredy - Sinan Gümüş, Ufuk Akyol, Paul Mukairu - Adis Jahovic'ten oluşurken, Aytemiz Alanyaspor da sahaya Jose Marafona - Onur Bulut, Steven Caulker, Georgios Tzavellas, Fabrice Nsakala - Ceyhun Gülselam, Emmanouil Siopis - Efecan Karaca, Salih Uçan, Junior Fernandes - Papiss Cisse on biriyle dizilmişti. İkinci yarının başında Caulker'in yerine oyuna giren Welinton'un 64'üncü dakikada kırmızı kart görmesiyle Alanyaspor'un 10 kişi kalması galibiyet ibresini Antalyaspor'a çevirse de kazanan taraf, Junior Fernandes'in 90+2'de gelen golüyle misafir ekip olacaktı.

Bu maçın rövanşı, pandemi nedeniyle futbola verilen aranın ardından ancak 18 Haziran'da ve seyircisiz olarak oynanabildi. Final umutlarını sıcak tutan iki takım da bu maça ideal on birleriyle çıktı. Alanyaspor'un Jose Marafona - Juan Fran, Steven Caulker, Georgios Tzavellas, Fabrice Nsakala - Ceyhun Gülselam, Salih Uçan - Efecan Karaca, Anastasios Bakasetas, Junior Fernandes - Papiss Cisse kadrosuna karşılık Antalyaspor da Ruud Boffin - Nazım Sangare, Veysel Sarı, Ondrej Celustka, Fedor Kudriashov - Fredy, Hakan Özmert - Sinan Gümüş, Lukas Podolski, Amilton - Adis Jahovic on biriyle tur kapısını açmaya çalışacaktı.Oyun başladığında görünen manzara Aytemiz Alanyaspor'un çok daha hazır, diri ve istekli olduğuydu. Nitekim turuncu-yeşilliler 15'inci dakikada Papiss Cisse'nin golüyle öne geçiyor, 10 dakika sonra Ceyhun Gülselam'ın kafa golüyle skoru 2-0'a getirerek büyük ölçüde rahatlıyordu. İkinci yarıda da üstün oyununu devam ettiren Erol Bulut'un öğrencileri, 46 ve 49'uncu dakikalarda iki gol daha atıp hat-trick yapan Papiss Cisse ile 4-0'lık skoru yakalayacak ve finalde Trabzonspor'un rakibi olacaktı.

Tarihinde ilk kez finale çıkan Aytemiz Alanyaspor, bu yolculukta beş takımı elerken, oynadığı dokuz maçın yedisini kazanıp ikisi kaybetti. Turuncu-yeşilliler bu dokuz maçta rakip filelere 28 gol gönderirken kendi kalesinde dokuz gol gördü. Aytemiz Alanyaspor'un 28 golünden 27'sini 10 oyuncu paylaşırken, bir golü de rakip oyuncu kendi kalesine attı. Turuncu-yeşillilerin kupadaki en golcü oyuncusu beş gol kaydeden Yacine Bammou olurken, onu dörder golle Anastasios Bakasetas ve Papiss Cisse izledi. Djalma Campos, Onur Bulut ve Juinor Fernandes üçer, Georgios Tzavellas iki, Umut Güneş, Welinton ve Ceyhun Gülselam da birer gol kaydetti. Alanyaspor rakipten gelen bir gol dışında 27 golünden 22'sini ayak, dördünü kafa, birisini penaltıdan kaydetti.

Gollerin 15'er dakikalık periyotlara dağılımına bakıldığında da ortaya dengeli bir tablo çıktı. Erol Bulut'un öğrencileri maçların ilk yarılarında 16, ikinci yarılarında 12 gol atarken, 31-45 ve 46-60 aralığında altışar, 0-15 ve 16-30 aralığında 5'er, 76-90 aralığında dört gol kaydetti. Alanyaspor'un gol açısından en kısır olduğu bölüm ise sadece iki gol kaydedilen 61-75 dakikalar periyodu oldu.



Aytemiz Alanyaspor'un Maç Skorları

4. Tur	A. Alanyaspor-İnegölspor	3-0
5. Tur	A. Alanyaspor-Adanaspor	5-1
	Adanaspor-A. Alanyaspor	1-7
Son 16 Turu	A. Alanyaspor-Kasımpaşa	3-1
	Kasımpaşa- A. Alanyaspor	3-2
Çeyrek Final	A. Alanyaspor-Galatasaray	2-0
	Galatasaray-A. Alanyaspor	3-1
Yarı Final	FT Antalyaspor-A. Alanyaspor	0-1
	A. Alanyaspor-FT Antalyaspor	4-0

Golcüler

Yacine Bammou	5
Papiss Cisse	4
Anastasios Bakasetas	4
Djalma Campos	3
Onur Bulut	3
Junior Fernandes	3
Georgios Tzavelas	2
Umut Güneş	1
Welinton Souza	1
Ceyhun Gülselam	1

Gollerin Dağılımı

0-15	5
16-30	5
31-45	6
46-60	6
60-75	2
75-90+	4

Gollerin Atış Şekli

Ayak	22
Kafa	4
Penaltı	1
Rakip	1

Ziraat
Türkiye Kupası

Kupanın Tarihçesi

58. kupa kimin olacak?

Bugüne kadar 57 kez oynanan Türkiye Kupası'nı 18 defayla en çok kazanan takım Galatasaray oldu. Sarı-kırmızılı takımı 9 kupayla Beşiktaş izledi. Trabzonspor'un 8, Fenerbahçe'nin 6 Türkiye Kupası bulunuyor. Anadolu takımları da 2'şer kez Ankaragücü, Gençlerbirliği, Göztepe, Altay ve Kocaelispor'la, 1'er kez de Bursaspor, Eskişehirspor, Sakaryaspor, Kayserispor, Konyaspor ve Akhisarspor'la kupanın sahibi oldu.



Galatasaray 1962



Eskişehirspor 1971



Ankaragücü 1981

Kupanın tarihi neredeyse Profesyonel 1. Lig tarihiyle atbaşı gider ve kökü 1960'lı yıllara dayanır. Avrupa'da 1961 yılından itibaren başlayan Avrupa Kupa Galipleri Kupası'nda Türkiye'yi temsil edecek takımı belirlemek amacıyla 1962-63 sezonunda bütün liglerde yer alan takımların katılımıyla Türkiye Kupası adı altında bir kupa organizasyonu tertip edilmeye başlanmıştır. 1980-81 sezonunda adı Federasyon Kupası olarak değiştirilmiş, 1992-93 sezonundan sonra tekrar eski ismi Türkiye Kupası'na dönülmüştür.

1962-63 sezonunun ilk kupasını Fenerbahçe'yi iki maçta da 2-1 yenerek alan Galatasaray, bu kupayı 18 kez kucaklayarak en fazla kazanan takım unvanına erişmiştir. Sarı-kırmızılı takım, ilk kupayı kazanmasının ardından adeta kupa koleksiyonculuğuna soyunur. Sırasıyla önce Altay'ı, ardından Beşiktaş'ı ve tıpkı ilk sezonda olduğu gibi bir kez daha Fenerbahçe'yi finalde alt ederek arka arkaya dört kez kupanın sahibi olur. İlk dört kupayı alan Galatasaray'a 1966-67 sezonunda Altay 'dur' der. O sezon finali iki İzmirli oynar. Ezeli rakiplerin maçı müthiş bir çekişmeye sahne olur ve Altay ile Göztepe'nin mücadelesi 2-2 sona erer. O günlerin statüsünde penaltı atışları yoktur ve kura atışına gidilir. Kurada şanslı olan Altay'dır ve İzmir'in siyah-beyazlıları Galatasaray'ın kupadaki 4 yıllık hegemonyasına son verirken kupayı da ilk kez İstanbul sınırlarının dışına çıkarmayı başarır.

Altay hızını alamamış ve ertesi sezon da finale kadar gelmiştir ama o güne kadar iki kez final yitiren Fenerbahçe'nin bir kez daha kaybetmeye tahammülü yoktur. Sarı-lacivertli takım, ilk maçta 2-0 yendiği Altay'a ikinci maçta 1-0 yenilse de 1967-68 sezonunda kupayla ilk kez tanışmayı başarır.

Ardından gelen dört sezon boyunca bu defa İstanbul takımları kupaya hasret kalır. Öyle ki, bu dört finalde sadece bir İstanbul takımı vardır ve 1968-69'da Göztepe, Galatasaray'ı 1-0 ve uzatmada 1-1'lik skorlarla ardında bırakarak kupayı İzmir'e götürür. Kupa aşkından vazgeçmeyen Göztepe, ertesi sezon da dönemin Anadolu Beyi Eskişehirspor'a ilk maçta 2-1 yenilse de rövanşı 3-1 kazanarak ikinci kez mutlu sona ulaşır. Kupanın İstanbul ve İzmir'in dışında bir başka şehirle tanışması 1970-71 sezonuna nasip olur. Bir sezon önce finalde kaybeden Eskişehirspor, "Anadolu derbisi" niteliğindeki finalin ilk maçında 1-0 kaybettiği Bursaspor'dan rövanşı 2-0'la alır ve müzesini ilk kupasıyla süsler. 1971-72 sezonunda kupaya yeni bir sahip daha çıkar. Ankaragücü, kupa finalindeki ilk Başkent takımıdır ve dördüncü kez finale çıkan Altay'ı 0-0'lık ilk maçın rövanşında 3-0'la alt ederek Türkiye Kupası'nı Başkent'e götürür.

İlk dört kupayı kazandıktan sonra sessizliğe bürünen Galatasaray, 1972-73 yılında yeniden "Kupa Beyi" olarak ortaya çıkar. 3-1 ve 1-1'lik skorlarla bir önceki sezonun şampiyonu Ankaragücü'ne üstünlük sağlayan sarı-kırmızılı takım, beşinci kupasını kazanır.

Ertesi sezon, sıra bir başka İstanbulluya, Fenerbahçe'ye gelmiştir. Sarı-lacivertliler, ikinci kez finale yükselen Bursaspor'a fırsat tanımaz ve 1-0 kaybettikleri maçın rövanşını 3-0 kazanarak ikinci kez kupaya sarılır.

Ardından bir başka İstanbul takımı daha kupayla tanışır. 13. kez düzenlenen kupada ikinci kez finale yükselen Beşiktaş, finalde lige o sezon yükselen Trabzonspor'un rakibidir. Karadeniz ekibi ilk maçı 1-0 kazanır ama rövanş 2-0'la Beşiktaş'ın olur ve kupa İstanbul'da kalma geleneğini üçüncü sezonunda da sürdürür.

Trabzonspor ertesi sezon yine finaldedir ama bu defa kupanın gediklisi Galatasaray'a 1-0 biten iki maçın sonunda penaltı atışlarıyla boyun eğer. Penaltı atışlarıyla kupa sahibi olmak bir ilktir ve kupa arka arkaya dördüncü sezon da İstanbul takımlarının olmuştur.

Lâkin Karadeniz inatçılığı sürmektedir. Trabzonspor arka arkaya üçüncü finaline 1976-77 sezonunda çıkar ve bu defa iki yıl önce kaybettiği Beşiktaş'tan rövanşı alır. 1-0 ve 0-0 sona eren maçların ardından kupa nihayet Karadeniz kıyılarına uzanır.

Bordo-mavili takım arka arkaya dördüncü finaline 1977-78 sezonunda yükselir. Bu defa rakibi bir Akdenizlidir ve ilk kez bir Güney takımı kupa finalinde yer almaktadır. Trabzonspor o sezon Adana Demirspor'u ilk maçta 3-0 yener ve golsüz biten rövanşın ardından kupayı ikinci kez havaya kaldırır.

1978-79'da kupa iki sezonluk aradan sonra bir kez daha İstanbul'a döner. Fenerbahçe, 11 yıl önce finalde alt ettiği Altay'a bu defa da 2-1 yenildiği ilk maçın ardından 2-0'lık üstünlük kurar ve Türkiye Kupası'na üçüncü kez sahip olur.

O dönemlerde Anadolu takımları daha bir görünür haldedir futbol arenasında. 1979-80'de Altay, bir sezon önce kaybettiği kupanın acısını Galatasaray'dan çıkartır. Bu, İzmir'in siyah-beyazlılarının altıncı finallerinde elde ettiği ikinci ve son kupa olur aynı zamanda.

Ankaragücü 1980-81 sezonunda Boluspor'u yenerek alır kupayı. Bu kupa onlara aynı zamanda 1. Lig'in kapısını da aralar. Ertesi sezon Ankaragücü yine finaldedir ama Galatasaray 3-0 ve 1-2'lik skorlarla Başkent ekibine üst üste ikinci sevincini yaşataz.

1982-83 sezonunda ise Fenerbahçe'nin aldığı kupa, Kadıköy'e çok uzun süre uğramaz. O sezon Mersin İdman Yurdu'nu 2-1 ve 2-0'lık skorlarla yenerek dördüncü kez kupa kaldıran Fenerbahçe, 2012 yılına kadar 7 defa finale çıkmasına rağmen hep kaybeden taraf olacaktır.

1983-84'te kupa finali tek maç üzerinden oynanır. Trabzonspor, normal süresi golsüz biten maçı uzatma bölümünde attığı iki golle kazanır ve Beşiktaş'ın eli boş kalır. Ertesi sezon Trabzonspor bir kez daha finaldedir ama gülen taraf 2-1 ve 0-0'lık skorlarla Galatasaray olur. Sonraki üç sezondaki kupa finalleri, Anadolu takımlarının birbiriyle kozlarını paylaşması şeklinde cereyan eder.



Fenerbahçe 1983



Kocaelispor 2002


Beşiktaş 2009


Trabzonspor 2010

1986'da final yine tek maç üzerindendir ve Bursaspor üçüncü kez çıktığı finalde, bu makamın gediklisi Altay'ı 2-0 yenerek ilk kupasını kazanır.
Ankara, Ankaragücü ile iki kupa kaldırmıştır o güne kadar, üçüncüsü Gençlerbirliği'ne kısmet olur. Kırmızı-siyahlı takım 1986-87 sezonunda finalde karşılaştığı Eskişehirspor'u ilk maçta 5-0 yener, formaliteye dönen rövanşı 2-1 kaybetse de kupayı Başkent'e üçüncü kez götürür. Ertesi sezon yine bir Anadolu finali yaşanır ve Sakaryaspor, Samsunspor'la karşılaştığı finali kazanarak ilk defa kupayla buluşur.
Arkasından kupanın yolu yeniden İstanbul'a düşer. Hem de arka arkaya üç kez. İlk ikisinde Beşiktaş, finalde önce Fenerbahçe'yi 1-0, ardından da Trabzonspor'u 2-0 yenerek kupayı peş peşe iki kez Akaretler'e taşır. Ertesi sezon ise Galatasaray, Ankaragücü'nü uzatmalarda 3-1 yenerek kupanın sahibi olur.
Kupanın belki de en renkli ve heyecanlı finali 1991-92 sezonunda oynanır. Finaldeki takımlar Trabzonspor ile Bursaspor'dur. Bursaspor evindeki ilk maçı 3-0 kazanır ve herkesi kupanın sahibi olduğuna ikna eder. Ancak ikna olmayan birileri vardır. Trabzonspor, rövanşta mucizevî bir skor elde ederek rakibini 5-1 yener ve kupayı dördüncü kez kazanır.
Bir sonraki sezon Galatasaray ikinci kez finalde karşılaştığı Beşiktaş'a karşı ikinci zaferini kazanır. Ertesi yıl Beşiktaş, alacağını bire düşürür. 1994-95'te ise bu sefer Trabzonspor, Galatasaray'ı iki kez yenerek alır kupayı. İki sene finalde kaybeden Galatasaray, bunun acısını ertesi sezon finalde Fenerbahçe'den alır. 1996-97 yine bir Anadolu delikanlısını ortaya çıkarır. Kocaelispor, Trabzonspor'u yener ve kupayı Körfez'e götürür.
1997-98 sezonunda final ikinci kez penaltılarla sonuçlanır. Beşiktaş ve Galatasaray arasındaki iki final maçı da 1-1 bitmiş, penaltılarda gülen takım Beşiktaş olmuştur. Ertesi sezon sarı-kırmızılı takım, bir sezon önce finalde kaybettiği Beşiktaş'a 0-0 ve 2-0'la üstünlük sağlar.
Yeni bin yılın ilk kupası da ilk dört kupanın sahibi Galatasaray'a nasip olur. Galatasaray, ilk kez Diyarbakır'da oynanan nefes kesen kupa finalinde Antalyaspor'u uzatmada 5-3 yenerek kupayı bir kez daha Florya'ya götürür. Bu skor aynı zamanda Türkiye Kupası finallerinin en gollüsüne işaret eder.
Ertesi sezon Fenerbahçe 18 yıldır hasret kaldığı kupada bir kez daha finale çıkar. Rakibi ise Gençlerbirliği'dir. 2-2 biten maçın ardından penaltılarda 4-1 üstünlük kuran Başkent ekibi, tarihinde ikinci kez kupayı kaldırmayı başarır.
Dönemin klas takımı Kocaelispor ikinci kupasını da beş sezonluk bir aradan sonra kazanır. Körfez ekibi finaldeki rakibi Beşiktaş'ı Bursa'da oynanan maçta hiç kimsenin beklemediği bir skorla 4-0 yenerek büyük bir sükse yapar.
Sonraki iki sezon ise birbirinin kopyası gibidir. Finaldeki iki takım Trabzonspor ile Gençlerbirliği'dir. 2003'ün finali Antalya'da, 2004'ün finali ise Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynanır ve Trabzonspor ilk finali 3-1, ikinci finali de 4-0'lık skorlarla kazanarak kupayı Karadeniz'e taşır.
Tarihi finallerden birisi 2004-05 finalidir. Türk futbolunun iki dev takımı Galatasaray ile Fenerbahçe arasında Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynanan final maçını sarı-kırmızılılar tarihi bir skorla 5-1 kazanarak beş yıllık aradan sonra yeniden kupayla buluşur. Fenerbahçe'nin kupa kaybetme geleneği ertesi sezon da devam eder. Sarı-lacivertli takım, 2005-06 sezonunun İzmir'de oynanan finalini Beşiktaş'a uzatmalarda 3-2'lik skorla kaybeder. Beşiktaş, aynı hızla ertesi sezon da kupa şampiyonudur. Siyah-beyazlı takım, 2006-07'nin İzmir'de oynanan finalinde o sezon ligden düşen Kayseri Erciyesspor'u zor da olsa uzatmada 1-0 yenerek kupayı bir kez daha kazanmayı başarır.
2007-2008'in finali bir Anadolu derbisidir. Kayserispor, Bursa'daki final sahnesinde Gençlerbirliği ile karşılaşır. Normal süresi ve uzatmaları golsüz biten maçın penaltı atışlarında rakibine 11-10'luk üstünlük kuran Kayserispor, tarihinde ilk kez yükseldiği finalde ilk kupasını kazanır.
2008-09'da Beşiktaş, Fenerbahçe'nin kupa hasretini biraz daha uzatır. İzmir'deki final, 4-2'lik skorla siyah-beyazlı takımın lehine sonuçlanmıştır.
2009-10 sezonunda finalin adresi Şanlıurfa'dır. Yeni inşa edilen GAP Arena'da oynanan finalde Trabzonspor, Fenerbahçe'yi 3-1 yener ve kupanın sahibi olur.
49. kupa finali Beşiktaş ile İstanbul Büyükşehir Belediyespor arasında oynanır. Beşiktaş, Kayseri Kadir Has Stadı'nda oynanan ve 2-2 sona eren finalde rakibini penaltı atışlarında 6-5 alt ederek 9. kez kupanın sahibi olur.
50. kupa ise bir hasreti sonlandırır. Tam 29 yıl kupadan uzak kalan Fenerbahçe, Bursaspor'la Ankara 19 Mayıs Stadı'nda karşı karşıya geldiği finali yılların acısını çıkarırcasına 4-0 kazanır.
Kupanın tadını alan Fenerbahçe, ertesi sezon yine Ankara'da oynanan finalde Trabzonspor'u 1-0 yenerek altıncı zaferini yaşar.
52. kupa ise Galatasaray'ın müzesine gider. Dokuz sezon aradan sonra finale yükselen Galatasaray, Konya'daki maçta Eskişehirspor'u tek golle devirip kupadaki beyliğini hatırlatır. 53. kupa da yine Galatasaray'ın olur. Sarı-kırmızılılar, Bursa'da oynanan ve tam bir gol düellosu şeklinde geçen finalde Bursaspor'u Burak Yılmaz'ın golleriyle 3-2 yenerek 16. kez kupayı kazanır.
54. kupa finali ise Antalya'da Galatasaray ile Fenerbahçe arasında oynanır. Lukas Podolski'nin tek golüyle 1-0 kazanan Galatasaray, üst üste üçüncü zaferine ulaşır ve müzesindeki Ziraat Türkiye Kupası sayısını 17'ye çıkartır.
55. kupa finalinde Medipol Başakşehir ile Atiker Konyaspor karşı karşıya gelir. Eskişehir Yeni Stadyumu'ndaki strateji savaşında normal süre ve uzatma bölümü golsüz sonuçlanır. Penaltı atışlarında 4-1'lik üstünlük sağlayan Atiker Konyaspor tarihinde ilk kez çıktığı finalden Ziraat Türkiye Kupası'yla döner.
Kupanın 2017-18 sezonunda bir başka "ilk" sahibi olur. Diyarbakır'ın yeni stadyumunda oynanan finalin bir ayağında kupayı 6 defa kazanan Fenerbahçe, diğer ayağında ise ilk kez finale yükselen Akhisarspor vardır. Akhisarspor, bu ilk finalinde Fenerbahçe'yi 3-2 yenerek 56. kupanın sahibi olur.
2018-2019 sezonunda da kupanın bir kulpundan Akhisarspor tutmakta, karşısında ise kupayı en fazla kazanan takım olan Galatasaray bulunmaktadır. Sivas'taki Yeni 4 Eylül Stadı'nda oynanan finali Galatasaray 3-1 kazanır ve rekorunu 18 kupaya çıkartır.
Evet, bugüne kadar oynanan 57 finalde Galatasaray 18 kupayla başı çeker. Sarı-kırmızılıları 9 kupayla Beşiktaş, 8 kupayla da Trabzonspor takip eder. Fenerbahçe 6 kez sevinebilmiştir. Anadolu takımları da 2'şer kez Ankaragücü, Gençlerbirliği, Göztepe, Altay ve Kocaelispor'la, 1'er kez de Bursaspor, Eskişehirspor, Sakaryaspor, Kayserispor, Atiker Konyaspor ve Akhisarspor'la sarılır kupaya.
1962-63'teki ilk kupanın üzerinden geçen 57 yıldan sonra heyecan bir kez daha dorukta. Şimdiye kadar olduğu gibi dostça, centilmence bir mücadele yaşanmasını, hak edenin, dostluğun ve Türk futbolunun kazanmasını diliyoruz.


Fenerbahçe 2013


Atiker Konyaspor 2017


Akhisarspor 2018


Galatasaray 2019

Finale Adını Yazdıranlar

Sezon	Takımlar	1. Maç	2. Maç
1962–63	**Galatasaray**–Fenerbahçe	2–1	2–1
1963–64	**Galatasaray**–Altay	0–0	3–0 (hükmen)
1964–65	**Galatasaray**–Fenerbahçe	0–0	1–0
1965–66	**Galatasaray**–Beşiktaş	1–0	
1966–67	**Altay**–Göztepe	2–2 (Kurayla)	
1967–68	**Fenerbahçe**–Altay	2–0	0–1
1968–69	**Göztepe**–Galatasaray	1–0	1–1 (uzatmada)
1969–70	**Göztepe**–Eskişehirspor	1–2	3–1
1970–71	**Eskişehirspor**–Bursaspor	0–1	2–0
1971–72	**Ankaragücü**–Altay	0–0	3–0
1972–73	**Galatasaray**–Ankaragücü	3–1	1–1
1973–74	**Fenerbahçe**–Bursaspor	0–1	3–0
1974–75	**Beşiktaş**–Trabzonspor	0–1	2–0
1975–76	**Galatasaray**–Trabzonspor	0–1	1–0 (5–4 pen.)
1976–77	**Trabzonspor**–Beşiktaş	1–0	0–0
1977–78	**Trabzonspor**–Adana Demirspor	3–0	0–0
1978–79	**Fenerbahçe**–Altay	1–2	2–0
1979–80	**Altay**–Galatasaray	1–0	1–1
1980–81	**Ankaragücü**–Boluspor	2–1	0–0
1981–82	**Galatasaray**–Ankaragücü	3–0	1–2
1982–83	**Fenerbahçe**–Mersin İdman Yurdu	2–1	2–0
1983–84	**Trabzonspor**–Beşiktaş	2–0 (uzatmada)	
1984–85	**Galatasaray**–Trabzonspor	2–1	0–0
1985–86	**Bursaspor**–Altay	2–0	
1986–87	**Gençlerbirliği**–Eskişehirspor	5–0	1–2
1987–88	**Sakaryaspor**–Samsunspor	2–0	1–1
1988–89	**Beşiktaş**–Fenerbahçe	1–0	2–1
1989–90	**Beşiktaş**–Trabzonspor	2–0	
1990–91	**Galatasaray**–Ankaragücü	3–1 (uzatmada)	
1991–92	**Trabzonspor**–Bursaspor	0–3	5–1
1992–93	**Galatasaray**–Beşiktaş	1–0	2–2
1993–94	**Beşiktaş**–Galatasaray	0–0	3–2
1994–95	**Trabzonspor**–Galatasaray	3–2	1–0
1995–96	**Galatasaray**–Fenerbahçe	1–0	1–1
1996–97	**Kocaelispor**–Trabzonspor	1–1	1–0
1997–98	**Beşiktaş**–Galatasaray	1–1	1–1 (5–3 pen.)
1998–99	**Galatasaray**–Beşiktaş	0–0	2–0
1999–00	**Galatasaray**–Antalyaspor	5–3 (uzatmada) (Diyarbakır'da oynandı)	
2000–01	**Gençlerbirliği**–Fenerbahçe	2–2 (4–1 pen.) (Kayseri'de oynandı)	
2001–02	**Kocaelispor**–Beşiktaş	4–0 (Bursa'da oynandı)	
2002–03	**Trabzonspor**–Gençlerbirliği	3–1 (Antalya'da oynandı)	
2003–04	**Trabzonspor**–Gençlerbirliği	4–0 (İstanbul'da oynandı)	
2004–05	**Galatasaray**–Fenerbahçe	5–1 (İstanbul'da oynandı)	
2005–06	**Beşiktaş**–Fenerbahçe	3–2 (uzatmada) (İzmir'de oynandı)	
2006–07	**Beşiktaş**–Kayseri Erciyesspor	1–0 (uzatmada) (İzmir'de oynandı)	
2007–08	**Kayserispor**–Gençlerbirliği	0–0 (11–10 pen.) (Bursa'da oynandı)	
2008–09	**Beşiktaş**–Fenerbahçe	4–2 (İzmir'de oynandı)	
2009–10	**Trabzonspor**–Fenerbahçe	3–1 (Şanlıurfa'da oynandı)	
2010–11	**Beşiktaş**–İstanbul BBSK	2–2 (5–4 pen.) (Kayseri'de oynandı)	
2011–12	**Fenerbahçe**–Bursaspor	4–0 (Ankara'da oynandı)	
2012–13	**Fenerbahçe**–Trabzonspor	1–0 (Ankara'da oynandı)	
2013–14	**Galatasaray**–Eskişehirspor	1–0 (Konya'da oynandı)	
2014–15	**Galatasaray**–Bursaspor	3–2 (Bursa'da oynandı)	
2015–16	**Galatasaray**–Fenerbahçe	1–0 (Antalya'da oynandı)	
2016–17	**Konyaspor**–Başakşehir	1–1 (4–1 pen.) (Eskişehir'de oynandı)	
2017–18	**Akhisarspor**–Fenerbahçe	3–2 (Diyarbakır'da oynandı)	
2018–19	**Galatasaray**–Akhisarspor	3–1 (Sivas'ta oynandı)	

LİSANSLI TARAFTAR ÜRÜNLERİ
eshop.tff.org'da

Ülkemizin en önemli değerlerinden biri olan, zaferleriyle coştuğumuz, heyecanını yediden yetmişe milyonlarla paylaştığımız Milli Takımımızın izlerini, renklerini, hatıralarını taşıyan ürünler Türkiye Futbol Federasyonu tarafından açılan online mağazamızda bulunmaktadır.

eshop.tff.org adresinden Milli Takım için üretilmiş pek çok farklı ürünü satın alabilirsiniz.

Online mağazadan perakende satışın yanı sıra, toplu alımlar yoluyla bu ürünleri talep eden kurum ve kuruluşlar için de özel kampanyalar düzenleniyor.

Milli Takım ürünlerini tüm futbolseverlerin rahatça ulaşabileceği şekilde sunma hedefinin yanı sıra, çeşitliliği her geçen gün artan bu ürünleri, ülkemizin turistik değer taşıyan hediyelik eşyaları arasında vazgeçilmez yapmak da bir diğer amacımız.

Ay-Yıldızlı formanın ise dünyada en çok satılan Milli Takım formaları arasında bulunmasını sağlamak da bir diğer öncelikli hedefimiz.

Bu yolculukta sizlerin de değerli desteklerine ihtiyaç duyuyoruz.

Satış noktalarınızda Milli Takım ürünlerine yer vermek, kataloglarınızda ve stoklarınızda bulundurmak isterseniz, **urunsatis@tff.org** adresine bir mail yollamanız yeterli. Ürünlerimiz hakkında tüm soru ve istekleriniz için de yine bu adresten bizimle iletişime geçmenizi rica ederiz.

Desteklerinize için teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

Türkiye Futbol Federasyonu





TFF Online Alışveriş


GALİP GELEN
DOSTLUK OLSUN!
BU MÜCADELENİN ALTINDA
TAM 11 YILDIR
ZİRAAT TÜRKİYE KUPASI VAR
Ziraat Bankası